

๖๐๑.๕๑
๐๖๖๕๗
C.3

การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรี
ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สมศรี 23 พระโขนง กรุงเทพมหานคร 10110
โทร ๐๒-๖๖๒๖๖๖๖

ปริญญาบัตร

ของ

อภาพร สุขาวงษ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๒๐

62823

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญหานี้นั้นแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้.

วิมล วัฒน

ประธาน

วิมล วัฒน

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เต็มสิริ บุญสิงห์ และอาจารย์ ค่วงเดือน ศาสตรภักดิ์ เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในงานวิจัย จนทำให้การวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จลงด้วยดี

ขอขอบพระคุณศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี อาจารย์ใหญ่ และนักเรียนทุกคน ในโรงเรียนแสนสุข โรงเรียน พนัสนิคม "พนัสพิทยาคาร" โรงเรียนพานทองสภากาชาดบฉฉฉฉ โรงเรียนบ้านบึงมนูญพิทยาคาร โรงเรียนโพธิ์สัมพันธ์พิทยาคาร โรงเรียนศรีราชา โรงเรียนสัจฉิณี ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ในการรวบรวมข้อมูลจนทำให้บริษัทยาพนัสฉฉฉฉสำเร็จลงด้วยดี.

อภาพพร สุขวางษ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

๑	บทนำ	๑
	ภูมิหลัง ✓	๑
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ✓	๖
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า ✓	๖
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๗
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ ✓ = ความหมายของคำศัพท์	๘
๒	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๑๑
	เอกสารการค้นคว้า	๑๑
	งานวิจัยในประเทศ	๑๒
	งานวิจัยในต่างประเทศ	๑๘
	เหตุผลเบื้องหลังสมมุติฐาน ✓	๓๐
	สมมุติฐานในการค้นคว้า ✓	๓๓
๓	วิธีดำเนินการ	๓๘
	การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ✓	๓๘
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ✓	๓๖
	การรวบรวมข้อมูล	๔๔
	การจัดกระทำกับข้อมูล	๔๕
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๗

๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๐
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๐
	รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอน	๕๑
๕	สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	๕๐
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๕๐
	กลุ่มตัวอย่าง	๕๐
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๕๐
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๑
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล - สรุป	๕๑
	อภิปรายผล	๕๕
	ขอเสนอแนะ	๕๑
	บรรณานุกรม	๕๒

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑	แสดงจำนวนนักเรียนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียน เทศ ในเขตแต่ละอำเภอ ๓๕
๒	แสดงทัศนคติของนักเรียนทั้งหมดที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ๕๒
๓	แสดงการทดสอบทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ๖๐
๔	แสดงการทดสอบทัศนคติของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนมีปัญหา กับทัศนคติของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนไม่มีปัญหา ๖๑
๕	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่าง ทัศนคติของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน แบบปล่อยปละละเลย ที่มีต่อการจัดให้ มีการสอนเพศศึกษา ๖๒
๖	แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง ความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา ๖๕
๗	แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา ๖๘
๘	แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา ๗๑
๙	แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา ๗๒
๑๐	แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องวิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผลเพศศึกษา ๗๕
๑๑	แสดงแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน ๗๘

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง ✓

พฤติกรรมของวัยรุ่นกำลังเป็นที่สนใจและวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะการแสดงออกทางเพศ ซึ่งเป็นพฤติกรรมส่วนหนึ่งของวัยรุ่นที่สะท้อนเห็นได้ทางสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ และอื่น ๆ พฤติกรรมนี้เป็นผลให้ผู้ใหญ่ประเมินการแสดงออกของวัยรุ่นจากความคิด ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐานที่ได้รับการถ่ายทอดมาเป็นเวลานาน เป็นเกณฑ์ตัดสินพฤติกรรมของวัยรุ่นโดยส่วนรวม ดังนั้นจึงก่อให้เกิดความไม่เข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของวัยรุ่นใหม่ ช่องว่างของความนึกคิดความเข้าใจระหว่างผู้ใหญ่และวัยรุ่นยิ่งห่างไกลกันมากขึ้นเท่าไรก็จะยิ่งนำไปสู่การปกครองการปฏิบัติต่อเด็กไม่ถูกต้องและมีแนวโน้มที่จะขัดแย้งมากขึ้นเพียงนั้น จนถึงบางครั้งพ่อแม่บางรายได้ใช้มาตรการรุนแรงต่อวัยรุ่นเหล่านั้นเช่น ใจวิธิลงโทษ โดยการกักขัง เมียนตี บุตรหลานของตนที่ประพฤติผิดทางเพศ

[เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นความสนใจในเรื่องเพศจะเห็นเด่นชัดขึ้น เพราะเป็นวัยที่ร่างกายทุกส่วนเจริญเติบโตเต็มที่ โดยเฉพาะต่อมเพศซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้วัยรุ่นมีความรู้สึกต่อเพศตรงข้าม (สุชา จันทน์เอม, ๒๕๑๖ : ๖๘) วัยรุ่นจะมีอารมณ์รุนแรง อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น อยากรู้อะไร เรื่องเพศ รักเพื่อนต่างเพศ จิตใจต้องการอย่างยิ่งที่จะเป็นอิสระ ต้องการเสรีภาพที่จะไปเที่ยวเตร่กับเพื่อน ๆ เป็นกลุ่มและแสดงให้สังคมเห็นว่าตนเองมีความสามารถอย่างแฉ่งและน่าชื่น เช่น การแต่งการและการไว้ม การมีคู่อรักในวัยเดียวกัน การนัดพบเพื่อนต่างเพศ โดยถือเป็นแฟชั่นนิยม เป็นต้น (นันทวัน สุชาโต, ๒๕๑๖ : ๑๘)

การที่เด็กวัยรุ่นหาทางออกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่สังคมไม่ยอมรับมีสาเหตุมาจากความเปลี่ยนแปลงทางกาย เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม นั่นเอง ดังที่ คึกฤทธิ์ ปราโมช (อ้างอิงจาก นวลศิริ เป่าโรหิตย์, ๒๕๑๕ : ๑๘๓) กล่าวถึงลักษณะสังคมไทยไว้ว่า "มีลักษณะสืบสน

ขาดความอยู่ตัว คือมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง] สังคมไทยเปรียบเหมือนเรือ
 ที่กำลังอยู่บนกระแสน้ำอันเชี่ยวกราก มีรูว่าจะล่องลอยไปทางไหน นอกจากกาลเวลาเท่านั้น
 ที่จะบอกได้ว่าจะเปลี่ยนแปลงไปทิศทางใด สิ่งต่าง ๆ ที่สังคมไทยยุคปัจจุบันต้องประสบนั้นปรากฏว่า
 มีสาเหตุหลายประการ [เป็นต้นว่าการไหลบ่าของวัฒนธรรมตะวันตก อิทธิพลของสื่อสารมวลชน
 การขยายตัวทางด้านการศึกษาและการรับเอาความเจริญทางระบบคุณค่าวิถีแบบใหม่เข้ามาใช้
 ในสังคม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนช่วยทำให้ความสับสนเกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลในสังคม
 โดยเฉพาะกับเด็กวัยรุ่นที่กำลังอยู่ในระยะของการสร้างความเชื่อมั่นและปรัชญาชีวิต เมื่อลักษณะ
 ของสังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่นนี้เป็นเหตุให้วัยรุ่นเกิดความรู้สึกที่หวั่นวิตกในความไม่
 แน่นอนและประกอบกับสถาบันทางสังคมที่เคยเชิดถือก็ปรากฏว่าไม่อาจจะเป็นที่พึ่งทางใจได้
 ผลก็คือความรู้สึกว่าวุ่นสับสนจึงหาทางออกด้วยการกระทำที่ผู้ใหญ่คิดว่าผิดวัฒนธรรมประเพณีไทย
 ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาดังนี้

ปัญหาวัยรุ่นตั้งครรภ์นอกสมรสเพิ่มจำนวนขึ้นทุก ๆ ปี ปัญหานี้ก่อให้เกิดการทำแท้ง
 สูงขึ้นเรื่อย ๆ (สุรินทร์ สรสิริ, ๒๕๑๓ : ๓๕) เนื่องจากสถาบันการศึกษากำหนดระเบียบ
 เรื่องนี้ไว้อย่างเคร่งครัดคือ ผู้ใดก็ตามที่ตั้งครรภ์ระหว่างเรียนจะต้องถูกไล่ออกและอธิบายเพื่อน
 ทั้งนี้เป็นบทลงโทษอันหนึ่งของสังคมไทยที่มีบังคับบีบบังคับให้เด็กสาวที่ประสบปัญหาต้องหาทางออกโดยการ
 ทำแท้งซึ่งมีอันตรายต่อร่างกายและจิตใจหรืออาจเคราะห์ร้ายถึงแก่ความตายทำให้เสียอนาคต
 เสียเงินทองของพ่อแม่ ซื่อเสียวงศ์ตระกูลก็พลอยหม่นหมองไปด้วย

ปัญหาการบริโภค จากรายงานผลสรุปสถิติการควบคุมการบริโภคปีงบประมาณ ๒๕๑๐ - ๒๕๑๑
 กองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ในระยะ ๕ ปีที่ผ่านมา
 (พ.ศ. ๒๕๑๔ - ๒๕๑๘) ผู้ป่วยกามโรคที่มีอายุ ๑๕ - ๑๘ ปี ได้เพิ่มทวีขึ้นเรื่อย ๆ คือ

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ผู้ป่วยกามโรคอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี มีจำนวน ๓๓,๐๗๗ คน จากผู้ป่วยทั้งหมด ๑๕๗,๘๓๗ ราย ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ผู้ป่วยกามโรคอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี มีจำนวน ๓๘,๒๖๔ คน จากผู้ป่วยทั้งหมด ๑๘๔,๒๒๒ ราย ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ผู้ป่วยกามโรคอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี มีจำนวน ๔๘,๔๒๒ คน จากผู้ป่วยทั้งหมด ๒๒๖,๕๘๓ ราย ในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ผู้ป่วยกามโรคอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี มีจำนวน ๖๓,๖๓๘ คน จากผู้ป่วยทั้งหมด ๒๖๑,๖๓๘ ราย ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้ป่วยกามโรคอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี มีจำนวน ๖๘,๓๘๘ คน จากผู้ป่วยทั้งหมด ๒๘๖,๗๘๔ ราย

✓ จำนวนผู้ป่วยกามโรคในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ แยกตามอาชีพได้ดังนี้คือ

กรรมกร	๖๒,๐๐๗ คน
รับราชการ	๔๘,๑๘๔ คน
นักเรียน นักศึกษา	๔๔,๗๓๐ คน
อาชีพพิเศษ	๔๓,๕๑๔ คน
ทำงานบ้าน	๒๖,๐๕๘ คน
กลีกรวม	๒๕,๑๐๗ คน
ค้าขาย ธุรกิจ	๑๘,๕๘๖ คน
อื่น ๆ	๑๖,๕๘๘ คน

(แหล่งที่มา : ผลสรุปสถิติ การควบคุมกามโรค ปีงบประมาณ ๒๕๑๐ - ๒๕๑๘ กองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข)

ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่ากามโรคได้แพร่หลายในกลุ่มคนหลายอาชีพรวมทั้งนักเรียน นิสิต นักศึกษา ซึ่งติดอันดับผู้ป่วยกามโรคเป็นอันดับที่ ๓ ของประเทศ รองลงมาจากกรรมกร และข้าราชการ

ปัญหาที่สืบเนื่องมาจากปัญหาทางเพศอื่น ๆ เช่นปัญหาโสเภณี ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุส่วนหนึ่ง เกิดจากสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สื่อมวลชนเหล่านี้ได้นำเอาความคิดและเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศมาเสนอผู้ใหญ่และเด็กพร้อมกันโดยไม่ได้มีมาตรการป้องกันการรับความรู้ เรื่องเพศที่เกินอายุสมองของเด็ก เด็กจึงถูกยั่วยุเกี่ยวกับความรู้ทางกามารมณ์ในเรื่องเพศเป็นอันมาก (เต็มสิริ บุญยสิงห์, ๒๕๑๘ : ๑๘๘ - ๑๙๐)

สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาและผลร้ายจากพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอีกประการหนึ่งคือ การขาดความรู้และความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา สาเหตุนี้บุคคลหลายฝ่ายลงความเห็นว่าจะต้องให้เด็กได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้องทั้งรายงานของคณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา (คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, ๒๕๑๘ : ๓๒ - ๓๓)

เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศไว้ว่า ปัญหาสำคัญเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน คือปัญหาเรื่องเพศ สิ่งแวดล้อม ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมและค่านิยมอื่น ๆ ทำให้หญิงบางคนต้องกลายเป็นโสเภณีไป จากการศึกษาอย่างละเอียดในเรื่องนี้ได้ชี้ให้เห็นว่า โสเภณีส่วนมากมาจากชนบทที่ยากจนมีโอกาสได้รับการศึกษาน้อยแต่ได้รับความผลักดันทางด้านเศรษฐกิจและสังคมมาก วิธีการที่ตอบสนองใฝ่ใจที่สุดที่จะช่วยครอบครัวก็โดยการยี่ดออาชีพเป็นโสเภณี

นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศอย่าง ไม่ถูกต้องของคนส่วนใหญ่ ยังก่อให้เกิดปัญหาในสังคม ทำให้เกิดผลเสียทั้งด้านสุขภาพและจิตใจ และในด้านคุณค่าของชีวิต เพราะเท่าที่มานมาเรื่องเพศศึกษาไม่มีการกล่าวถึงทั้งในโรงเรียนและในครอบครัวโดยถือเป็นสิ่งต้องห้าม การเรียนรู้เรื่องนี้อาจได้จากหนังสือซึ่งส่วนใหญ่แต่งโดยผู้ที่ไม่มีความรู้ เรื่องนี้อย่างแท้จริง ไม่อาจให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องได้มุ่งเน้นแต่กามารมณ์เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพิจารณาปรับปรุงให้มีการศึกษาเรื่องเพศที่ถูกต้อง โดยคำนึงถึงสุขภาพจิตใจและสังคม ตลอดจนการควบคุมสิ่งตีพิมพ์ที่เสนอเรื่องประเภทนี้

✓ การที่จะมีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนนั้นบุคคลบางกลุ่มไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้ เพราะเกรงว่าจะเป็นการส่งเสริมให้วัยรุ่นใจแตกอยากทดลองของจริงมากยิ่งขึ้น] ทั้งจะเห็นว่า พ่อแม่ ครู ไม่นิยมให้ความรู้ทางเพศแก่เด็ก เพราะถือว่าเป็นเรื่องน่าเกลียด ต้องปกปิด ครอบงำ เรื่องเพศมากถือว่าเป็นคนไม่ดี ถ้าเด็กสนใจซักถามจะกลายเป็นคน "แกแคะ"

✓ ความอยาก رؤอยาก เห็นของ เด็กเกี่ยวกับเรื่องทาง เพศทั้งพ่อแม่และครู เชื่อว่าเป็นสัญชาตญาณ ทางธรรมชาติที่ต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในขณะที่บุคคลหลายฝ่ายกำลังโต้แย้งยังหาข้อยุติไม่ได้ว่าควรจะสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ไทยหรือไม่ และถ้าสอนควรจะสอนกันอย่างไร ในระดับไหน ใครจะเป็นผู้สอน จากเหตุผลนี้ ทำให้ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่น่าจะไ้มีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ว่าจะมี ความคิดเห็นอย่างไร ต้องการเรียนหรือไม่ ถ้าต้องการเรียน จะเรียนเนื้อหาอะไรให้ใคร เป็นผู้สอนและจะสอนอย่างไร ใ้ข้ออุปกรณ์อะไรช่วยในการสอน ฯลฯ เพื่อนักวิชาการทั้งหลาย จะได้ทราบความต้องการของผู้เรียนว่ามีความคิดเห็นกันอย่างไร เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ข้อคิดเห็น ตลอดจนข้อมูล และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของผู้เรียนคงจะเป็นประโยชน์ได้เป็นอย่างดีแก่นักวิชาการ ในการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ฉะนั้นผู้วิจัยจึงได้สำรวจความคิดเห็นของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

(เหตุผลที่เลือกสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนในระดับนี้ เพราะเห็นว่านักเรียนในระดับชั้นนี้อยู่ใน กลุ่มอายุ ๑๕ - ๑๖ ปี ซึ่งกำลังอยู่ในระยะวัยรุ่นเต็มตัวและเป็นวัยระหว่างที่จะเตรียมตัวเป็นผู้ใหญ่) ในจังหวัดชลบุรีที่มีโครงการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา (เหตุผลที่เลือกสำรวจนักเรียนในจังหวัดชลบุรี เพราะเห็นว่าจังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดในส่วนภูมิภาคที่เคยมีทหารต่างชาติอาศัย มีนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีสถานบริการในเรื่องเพศเป็นจำนวนมาก สิ่งต่าง ๆ นี้ทำให้มีการสาส์อนทางเพศระหว่าง ชาวต่างชาติกับหญิงไทยมีมากขึ้น)

* จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการที่จะศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรี เพื่อวิเคราะห์และพิจารณาว่านักเรียนในโรงเรียนในจังหวัดชลบุรีมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนอย่างไร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดแนวทางการเรียน การสอน ในเรื่องเพศศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า = วิเคราะห์ผล

๑. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ ในจังหวัดชลบุรี ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

๒. เพื่อศึกษาว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๓. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนต่างกันจะมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๔. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๕. เพื่อต้องการสำรวจแหล่งความรู้ในเรื่อง เพศศึกษาของนักเรียนว่าส่วนใหญ่ได้มาจากแหล่งใด

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. ผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางสำคัญประกอบการพิจารณาในการสร้างและจัดหลักสูตร เพศศึกษา
จัดการเรียนการสอน
จัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน

ทั้งนี้เพื่อให้ตรงกับความต้องการ ความสนใจและทัศนคติของนักเรียน
ให้มากยิ่งขึ้น

๒. ผลจากการวิจัยจะทำให้ทราบว่า นักเรียนได้รับความรู้เรื่อง เพศศึกษาจากแหล่ง
ใดบ้าง เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเพศศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของ
แหล่งความรู้เรื่อง เพศศึกษาที่นักเรียนได้รับ

ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้

การศึกษาครั้งนี้จำกัดอยู่ภายในขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างและตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

๑. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่
ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๘ ในโรงเรียนจังหวัดชลบุรี จำนวน ๗ โรงเรียน
จำนวนนักเรียนทั้งหมด ๔๕๓ คน

๒. ตัวแปรที่ศึกษา

๒.๑ ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

เพศ

สภาพชุมชนที่นักเรียนอาศัย

การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

๒.๒ ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

๒.๒.๑ ทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

๒.๒.๒ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

ความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา

หลักสูตรวิชาเพศศึกษา

ผู้สอนเพศศึกษา

การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผลการสอนเพศศึกษา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ ① ✓ *ความวิตกกังวล*

✓ ๑. ทัศนคติ หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายหลัง
ที่คนเราได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้นเรื่องนั้นมาแล้วอาจมากหรือน้อยก็ได้ และทัศนคติแสดงออก
ในทางพฤติกรรม แบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

ก. ทัศนคติที่แสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ หรือเห็นด้วย เห็นชอบด้วย
ถ้าคนเรามีทัศนคติแบบนี้ต่อสิ่งใดแล้ว ก็จะ使人อยากปฏิบัติ อยากได้ อยากเข้าไปใกล้สิ่งนั้น
ลักษณะเช่นนี้ เรียกว่าทัศนคติเชิงนิมาม (Positive) หรือทัศนคติที่ดี

ข. ทัศนคติที่แสดงออกมาในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ หรือไม่เห็นด้วย
ถ้าคนเรามีทัศนคติแบบนี้ต่อสิ่งเร้าอย่างหนึ่งอย่างใดก็จะ使人เกิดความเบื่อหน่ายชิงช้า
อยากหนีห่างไปจากสิ่งนั้น ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าทัศนคติเชิงนิเสธ (Negative) หรือทัศนคติ
ที่ไม่ดี ✓

๒. ✓ ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา หมายถึง ท่าที ความรู้สึก
ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ซึ่งวัดได้โดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติ
ในค่าน

- การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
- ความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา
- หลักสูตร เพศศึกษา
- ผู้สอนเพศศึกษา
- การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา
- วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผลการสอนเพศศึกษา

แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยยึดแนวของ สุรางค์ศรี เมาสวัสดิ์, บรรเทา
อุทัยทัศน์, ขวน กลสิกร, นิยม นิมิตรกุล, พิเชฐ ศรีวรกุล และสำราญ เพชรจอม แบบสอบถาม
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบลิเคิร์ต (Likert) โดยยึดแนวการวิเคราะห์ของ จอห์น
คัมปลิว เบสท์ (Best, 1959 : 188) เมื่อผู้ถูกวิจัยอ่านแบบสอบถามแล้วจะมีพฤติกรรมแสดงออก

ในลักษณะพึงพอใจ หรือเห็นด้วย เห็นชอบ ลักษณะเช่นนี้ เรียกว่าทัศนคติเชิงนิมิต
และแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ หรือไม่เห็นด้วย ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า
ทัศนคติเชิงนิเสธ

ในการศึกษาคครั้งนี้ ทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา หมายถึง คะแนนที่ได้
จากการตอบแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในหัวข้อ การจัดให้มีการสอน
เพศศึกษาในโรงเรียน

๓. เพศศึกษา (Sex Education) หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ
เพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต ให้แต่ละเพศ แต่ละวัยมีความรู้ ความเข้าใจมีทัศนคติที่ดี
ในเรื่องเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์
และการปฏิบัติตนที่ดี ทั้งในด้านส่วนตัว และสังคม

๔. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ในโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๘ ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

๕. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่อยู่ในสังกัดกรมสามัญศึกษาและกองการศึกษาเอกชน
ที่มีการสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนเหล่านี้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ใน
จังหวัดชลบุรี

๖. สภาพชุมชน หมายถึง ตำบลที่ตั้งที่มีสิ่งที่ยั่วยุให้เกิดปัญหาทางเพศ และตำบลที่ตั้ง
ที่ไม่มีสิ่งที่ยั่วยุให้เกิดปัญหาทางเพศ

สถานที่ที่อาจยั่วยุให้เกิดปัญหาทางเพศ ได้แก่ โรงภาพยนตร์ สถานเริงรมย์
เช่น โรงแรม บาร์ - ไนต์คลับ สถานอาบ อบ นวด สถานที่ค้าประเวณี หรือ
ชาวต่างชาติปฏิบัติตนไม่เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย ซึ่งยั่วยุให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ เช่น
ข่มขืน คุก ลักพา

นักเรียนคนใดอาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่มีสิ่งยั่วยุให้เกิดปัญหาทางเพศ

๓ สถานที่ซึ่งไปจัดว่านักเรียนคนนั้น ๆ อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่มีปัญหา ส่วนนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่มีสิ่งยั่วยุให้เกิดปัญหาทางเพศเลยจัดว่านักเรียนคนนั้น ๆ อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่มีปัญหา

✓๗. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง ซึ่งแยกออกเป็น ๓ ลักษณะคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ต้องอยู่ในระเบียบวินัยที่ผู้ปกครองกำหนดไว้ เช่น—ในด้านการแต่งกาย การเรียน มารยาทต่าง ๆ และอื่น ๆ—หรือถูกควบคุมไม่ให้ได้รับความสะดวกในการกระทำตามที่ตนต้องการ ผู้ปกครองยึดเอาความพอใจของตนเป็นสำคัญ ✓

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ผู้ปกครองให้ความรักความอบอุ่น มีเหตุผล รู้จักยอมรับนับถือความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ให้ความร่วมมือตามโอกาสอันเหมาะสม

การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่นักเรียนรู้สึกว่าตนเองถูกทอดทิ้ง ขาดการดูแลเอาใจใส่หรือปล่อยให้ทำอะไรต่าง ๆ ได้ตามใจชอบ โดยผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ไม่ให้ความอบอุ่นใจเท่าที่ควร ✓

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบของ ชูศรี หลีกเพชร และ สมพงษ์ ศิริพัฒน์ มาเป็นเครื่องมือจัดลักษณะของการอบรมของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยในครั้งนี้.

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง เพศศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ
ไว้ดังนี้

เอกสารการค้นคว้า

ความหมายเพศศึกษา

กูก (Good, 1973 : 531) ได้ให้คำจำกัดความเพศศึกษาว่า

๑. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับขบวนการและปัญหาของการสืบพันธุ์
๒. เป็นการศึกษาที่จะให้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศ การควบคุมพฤติกรรม

ทางเพศ และแรงขับเคลื่อนทางเพศ

๓. เป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการปัญหาส่วนตัวและกลุ่มชน ซึ่งเนื่อง
มาจากข้อเท็จจริงทางชีววิทยาว่ามนุษย์มี ๒ พวกคือ เพศชายและเพศหญิง

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี, ๒๕๐๕ : ๒๓) ให้คำจำกัดความ
เพศศึกษาว่าคือการศึกษาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศ เป็นการศึกษาที่จะเข้าใจถึง
ความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและจิตใจของแต่ละเพศซึ่งจะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้
เป็นอย่างดีทั้งในระหว่างเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม รู้จักรักตนเองและเพื่อนมนุษย์ มีมารยาท
หรือพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และสั่งขอมอบรับรู้จักเลือกคูครองอย่างฉลาดและสามารถใช้ชีวิต
สมรสได้อย่างเป็นสุข

สรุปได้ว่าเพศศึกษาคือการศึกษาที่เกี่ยวกับเรื่อง เพศ เพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต
ให้แต่ละเพศแต่ละวัยมีความรู้ ความเข้าใจมีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ
ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษย์สัมพันธ์ และการปฏิบัติตนที่ดีทั้งในค่านส่วนตัว
และสังคม

ในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนได้มีผู้เสนอแนะแนวการจัดในด้านความมุ่งหมาย ในการจัดสอนเพศศึกษา หลักสูตรวิชาเพศศึกษา ผู้สอนเพศศึกษา การจัดและดำเนินการสอน วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผลการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้.

ความมุ่งหมาย เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี, ๒๕๐๔ : ๒๗)
เสนอแนะว่าการสอนเพศศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

๑. เพื่อให้เด็กรู้จักเพศของตนเองและเพศตรงข้ามมากยิ่งขึ้น
๒. เพื่อให้เด็กมีความรู้กว้างขวางให้เข้าใจความหมายของครอบครัว การสร้างครอบครัว และการใช้จ่ายในด้านการเงิน
๓. เพื่อให้เข้าใจถึงการกำเนิดของมนุษย์
๔. เพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของต่างเพศที่จะทำให้ปรับตนเองในการคบหาสมาคมกันได้
๕. เพื่อให้เข้าใจถึงความรักที่แท้จริงไม่ใช่เป็นความใคร่ตามความปรารถนาของอารมณ์ตามธรรมชาติ
๖. เพื่อให้ได้ศึกษาถึงสุขวิทยาแห่งเพศ

สุชาติ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร, ๒๕๑๒ : ๓๔ - ๓๕) เสนอแนะว่า การสอนเพศศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

๑. เพื่อสร้างทัศนคติและแนวความคิดที่พึงปรารถนาในเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว
๒. เพื่อสร้างนิสัยการปฏิบัติและความประพฤติอันดีงามซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม และถูกต้องตามวัฒนธรรม
๓. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสรีรวิทยาและสุขวิทยาแห่งระบบการสืบพันธุ์ของมนุษย์ และในเรื่องลักษณะต่าง ๆ ของชีวิตครอบครัว

๔. เพื่อให้ทราบและเข้าใจในผลหรือสิ่งอื่น ๆ ที่สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตน หรือการแสดงความประพฤติในลักษณะต่าง ๆ ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี

๕. เพื่อแก้ไขความเข้าใจที่ผิดพลาดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

๖. เพื่อช่วยสร้างความเจริญของจิตใจและอารมณ์ในทางเพศของนักเรียน ให้ออกงามและเติบโตไปในทางที่ถูกที่ควร

ไคแลนเดอร์ (Kilander, 1971 : 72 - 74) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการสอน เพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาว่าควรจะมีจุดมุ่งหมายดังนี้

๑. เพื่อให้เข้าใจความหมายและความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อแม่ และชีวิตครอบครัว

๒. เพื่อให้รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักเคารพนับถือบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบ ในครอบครัว

๓. เพื่อให้เข้าใจและซาบซึ้งว่าเรื่องเพศของมนุษย์เป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนควรรู้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่น่าละอายหรือเป็นเรื่องที่ผิด

๔. ให้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์มิได้เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพส่วนตัว เท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับสังคม ศิลธรรม จรรยาและศาสนาอีกด้วย

๕. ให้เรียนรู้โทษและอันตรายจากการประพฤติผิดทางเพศของเด็กชายและเด็กหญิง เช่นการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การทำแท้ง เป็นต้น

๖. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และทราบข้อเท็จจริง เรื่องเพศจากบิดามารดา ผู้ให้คำปรึกษาและหมอสอนศาสนา

๗. ให้มีความทราบซึ่งในมารยาท ศิลธรรมจรรยาอันควร ประพฤติของชายหญิง ในการคบหาสมาคมในสังคม

๔. ให้เข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์

๕. ให้เข้าใจถึงปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การฉันทน์เบี่ยง การมีระดู การสำเร็จความใคร่ เป็นต้น

สำหรับผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนควรมีความมุ่งหมาย ดังนี้

๑. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและทางจิตใจของแต่ละเพศ

๒. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ๒ เพศ ที่จะต้องให้เกียรติ ให้ความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร เมตตาปราณี และการเข้าใจกันและกัน ตลอดจนมารยาทในสังคมที่จะต้องปฏิบัติต่อกัน

๓. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงความรักซึ่งได้แก่ รักตนเอง รักเพศตรงกันข้าม รักเพื่อนมนุษย์และสังคม

๔. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงวิธีการเตรียมตัวที่จะรับผิดชอบเพื่อการดำรงอยู่และความเจริญก้าวหน้าของครอบครัว โดยมีการศึกษาเรื่องการประกอบอาชีพ การสร้างหลักฐานให้มั่นคง เพื่อให้มีความคิดที่ฉลาดเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ต่อไป

๕. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงการรู้จักเลือกคู่ครองการใช้ชีวิตสมรสให้มีความสุข การเพิ่มจำนวนคนในครอบครัว

๖. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูลูกหรือเด็กที่อยู่ในความรับผิดชอบที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต

๗. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงวิธีการวางแผนครอบครัวเพื่อให้เหมาะสมกับชีวิตและความเป็นอยู่ของตน

๘. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศ เช่น การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ อารมณ์ทางเพศ และปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศ

๙. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศของมนุษย์ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนควรรู้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอายหรือเป็นเรื่องที่ผิด

๑๐. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์

หลักสูตรเพศศึกษาได้มีผู้เสนอแนะไว้ดังนี้

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี, ๒๕๐๕ : ๒๕) ให้ขอเสนอแนะว่าหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมควรมีเนื้อหาดังนี้

- ๑. เซล และการแบ่งตัวของเซลล์
- ๒. การสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียว สัตว์หลายเซลล์และพืช
- ๓. การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
- ๔. การเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว
- ๕. กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
- ๖. ระบุ ตกขาว ความผิดปกติของการมีระดู วิธีการปฏิบัติในระหว่างมีระดู
- ๗. สุขวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์
- ๘. มารยาท ศีลธรรมจรรยา อันควรประพฤติของเด็กชายหญิงในการคบหา

สมาคมกันและกัน

- ๙. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด และการเลี้ยงทารก
- ๑๐. กามโรคและโรคของอวัยวะสืบพันธุ์
- ๑๑. ความรักและความใคร่
- ๑๒. ความผิดและผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศและการแต่งงาน

แบบซึ่งสุกก่อนหาม

ชลิต แนวพนิช (ชลิต แนวพนิช, ๒๕๑๖ : ๒๖) ให้ข้อเสนอแนะว่าหลักสูตร
เพศศึกษาควรประกอบด้วย

๑. เรื่องทางชีววิทยาได้แก่

ลักษณะและส่วนประกอบของ เพศ
ระบบสืบพันธุ์ของ เพศชายและ เพศหญิง
การผสมพันธุ์ การตั้งครรภ์ การปฏิสนธิ การดอมครรภ์ที่ถูกต้อง

การแท้งบุตร

การคุมกำเนิดวิธีต่าง ๆ
ความรู้เรื่องแกมโรค
การเจริญเติบโตและพัฒนาการของร่างกายมนุษย์
สภาวะแห่งวัยรุ่น
ความรู้เกี่ยวกับการมีประจำเดือน

๒. เรื่องพัฒนาการส่วนบุคคล ได้แก่

ปัญหาวัยรุ่น
ความจำเป็นในการมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมทางเพศ
ตัวอย่างการตัดสินใจปัญหาบาง เรื่องที่มีต้นเหตุมาจากเรื่องทางเพศ
การรักษา ะดับเพศสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับชีวิต
พัฒนาการแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในระดับที่น่าพอใจ
ความแตกต่างแห่งความจำเป็นของชายหญิง
ปัญหาการรวมเพศ
เพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย

ค. เรื่องชีวิตในครอบครัว ได้แก่

ความหมายของสถาบันครอบครัว

ความสำคัญในการมีครอบครัว

บทบาทของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคน

ครอบครัวในฐานะเป็นสิ่งค้ำชู

ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับ

ความขัดแย้งในครอบครัว

การอบรมเลี้ยงดูเด็ก

ง. เรื่องทางสังคม ได้แก่

กฎหมายเกี่ยวกับเพศและการละเมิดกฎหมาย

ทัศนคติทางสังคมต่อเรื่องเพศ

ผลทางสังคมของพฤติกรรมทางเพศ

การแต่งงาน

ทัศนคติต่อพฤติกรรมที่สับสน

สิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศ เช่น หนังสือ ภาพยนตร์

เพศในวงการโฆษณา

สถานที่ให้คำปรึกษาและรายละเอียดต่าง ๆ ในชุมชน

เกชา สุขารมณ (เกชา สุขารมณ, ๒๕๑๘ : ๕) ได้เสนอแนะเนื้อหาวิชา
เพศศึกษาว่าควรประกอบด้วย

๑. ความรู้เกี่ยวกับกายวิภาค ตลอดจนหน้าที่ของอวัยวะเพศ
๒. ความรักระหว่างเพศ
๓. ความจำเป็นโดยธรรมชาติที่มนุษย์ต้องการเกี่ยวกับกามเพศ
๔. การป้องกันกามโรค
๕. การคุมกำเนิด

ซีกัล (Segal, 1926 : 708) ได้วิจัยทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาได้แบ่งหัวข้อ
ซึ่งควรประกอบกันขึ้นเป็นเนื้อหาวิชาเพศศึกษาในระดับประถมและมัธยมดังนี้

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย
๒. การสืบพันธุ์
๓. ความรับผิดชอบในครอบครัว
๔. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
๕. การเกี่ยวพาราสี
๖. การปฏิบัติตัวในชีวิตสมรส
๗. การนัดพบระหว่างชายหญิง
๘. สุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือน
๙. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจในวัยรุ่น
๑๐. กามโรค

ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา
ในหัวข้อความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษาที่ผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้ ผู้วิจัยคิดว่าหลักสูตร
เพศศึกษาในระดับมัธยมควรจะมีดังนี้

๑. บรรยายท ศีลธรรม จรรยาอันควรประพฤติของชายหญิงในการคบหาสมาคม
ซึ่งกันและกัน
๒. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม
๓. กฎหมายขนบธรรมเนียมประเพณีและศีลธรรมจรรยาที่เกี่ยวกับเพศ
เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง การทำแท้ง การสมรสนอกกฎหมาย และปัญหาโสเภณี
๔. จิตวิทยาวัยรุ่นและปัญหาวัยรุ่น
๕. การวางแผนครอบครัวการคุมกำเนิด

๖. การเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ เมื่ออย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว
๗. ส่วนประกอบและหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ทั้งสอง เพศ
๘. กามโรคและโรคของอวัยวะสืบพันธุ์
๙. การแก้ไขปัญหาทางเพศ
๑๐. ความผิดและผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศและการแต่งงานแบบ

ซึ่งสุกก่อนห้าม

๑๑. ความแตกต่างระหว่างความรักและความใฝ่ใคร่
๑๒. การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ
๑๓. การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน
๑๔. การปรับตัวในชีวิตสมรส
๑๕. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงเด็ก
๑๖. เซลและการแบ่งตัวของเซลล์
๑๗. การสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียวและหลายเซลล์

ในคำนำวิธีสอน ผู้สอน การจัดทำแผนการสอน และอุปกรณ์การสอน เพศศึกษา
ได้มีผู้ทบทวนแล้วไว้ดังนี้

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี, ๒๕๐๕ : ๖๔) เสนอแนะว่า

๑. การสอนเพศศึกษาคควรจะต้องเป็นการสอนนอกหลักสูตร ควรสอนในเวลาว่างจากการสอนวิชาสามัญทั่วไป เช่น ชีววิทยา สุขศึกษา หรือสังคมศึกษา
๒. ถ้าจะถือว่าเป็นวิชาที่สอนพิเศษแล้วก็ไม่ควรที่จะเรียกชื่อวิชาที่สอนว่าเพศศึกษา เพศศาสตร์ สุขวิทยาแห่งเพศ หรือคำใด ๆ ที่คำว่าเพศเข้าไปเกี่ยวข้องกับวิชานี้ เพราะเด็กอาจจะเกิดความเข้าใจผิดว่าตนจะได้เรียนวิชาที่ใหญ่ถือว่าเป็นความลับ หรือลึกลับจนอาจารย์
๓. การสอนไม่ควรสอนแบบในห้องประชุมบรรยายโดยมีนักเรียนเข้าไปฟังกันเป็นจำนวนมาก ๆ แต่ควรที่จะแบ่งกลุ่มหนึ่ง ประมาณ ๒๐ - ๓๐ คน

๔. การสอนควรแยกเป็นกลุ่มโดยแบ่ง เป็น เด็กชายล้วน หรือ เด็กหญิงล้วน
๕. ควรสอนแบบสนทนาที่มีการตอบปัญหาหรือคุยถึงความคิดเห็นส่วนตัว
๖. ไม่ควรมีหลักสูตรจำกัดไม่มีอยู่ในตารางสอน ไม่มีการสอบ
๗. ควรใช้ภาษาง่าย ๆ ถูกต้อง และเป็นกันเอง
๘. ควรจะมีอุปกรณ์การสอน
๙. ผู้สอนควรเป็นครู วิชาวิทยา พยาบาลประจำโรงเรียนและครูผู้ได้รับการอบรมอย่างถี่ บ้าง เรื่องอาจเชิญแพทย์ หรือจักษุแพทย์มาสอนเป็นพิเศษ

๑๐. เมื่อเด็กมีปัญหาอยากทราบส่วนตัว ครูจะต้องให้คำตอบปัญหานั้นเป็นส่วนตัวเสมอ

๑๑. ควรเลือกเรื่องที่จะนำมาสอนให้เหมาะกับวัย เพศของนักเรียน

๑๒. ควรมีกล่องหรือตู้สำหรับรับความคิดเห็นและความต้องการของเด็ก แล้วนำปัญหานั้นมาสอน

สุชาติ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร, ๒๕๑๒ : ๓๘ - ๔๐) เสนอแนะว่า

๑. ก่อนจะเริ่มค้นบทเรียน เรื่องเพศศึกษาควรจรรวให้ครูและนักเรียนมีความคุ้นเคยกันที่เสียก่อน

๒. ครูควรสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นกันเองให้เด็กรู้สึกว่าคุณเองมีความสามารถมีความกล้าพอที่จะซักถามปัญหาหรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ได้อย่างเสรี

๓. การอภิปรายถึงเรื่องเพศในห้องเรียนจะต้องเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา

๔. ควรจะมีกล่องคำถาม (Suggestion Box) ไว้ให้นักเรียน

๕. โรงเรียนสหศึกษาควรสอนรวมกันทั้งชายและหญิง

๖. เรื่องที่สอนควรจรรวเลือกให้ตรงตามความสนใจและความต้องการของเด็ก

๗. ครูควรแนะนำให้นักเรียนอ่านหนังสือ เกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีประโยชน์

๘. ครูควรจัดเตรียมหาคำศัพท์ทางด้านวิทยาศาสตร์รวมทั้งคำสุภาพต่าง ๆ ที่จะใช้อธิบายเรื่องอวัยวะเพศ หรือพฤติกรรมทางเพศไว้ให้เพียงพอ

๙. ครูควรเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน

เกชา สุCHARมณ (เกชา สุCHARมณ, ๒๕๑๘ : ๕) ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้
ดังนี้

๑. ครูผู้สอนเพศศึกษาคควร เป็นนายแพทย์ที่มีความรู้และมีความเชี่ยวชาญ
โดยเฉพาะ

๒. บุคคลที่ควรจะได้รับความรู้ทางด้านเพศศึกษาคควร เป็น

๒.๑ ผู้ที่มีอายุมากพอสมควร คือประมาณ ๑๘ ปีขึ้นไป

๒.๒ อยู่ขั้นการศึกษา อุดมศึกษาเป็นอย่างน้อย

๒.๓ ศึกษาได้ทั้ง แพศชายและแพศหญิง

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในเรื่องผู้สอน การจัดทำเนืงการสอนและอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาคควร
จะเป็นดังนี้

๑. ควรจัดแยกวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะและให้ชื่อวิชานี้ว่า
วิชาเพศศึกษา (Sex Education) ทั้งนี้เพราะเรื่องเพศเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ทุกคนควรศึกษา
เช่นเกี่ยวกับการศึกษาในท่านอื่น ๆ เหมือนกัน การศึกษาเรื่องเพศศึกษาจะเป็นกุญแจสำคัญ
ซึ่งจะนำบุคคลให้ไ้พบความสุขและความสำเร็จต่าง ๆ ในชีวิตซึ่งจะช่วยทำให้ครอบครัวมีความสุข
อันจะเป็นรากฐานที่มั่นคงและสำคัญของสังคมสืบไป ความเห็นของผู้วิจัยขัดแย้งกับความเห็นของ
เสนอ อินทรสุขศรี ที่ว่า ไม่ควรจะเรียกชื่อวิชานี้ว่า เพศศึกษา

๒. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียน
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความสนใจในเรื่องเพศ อยากรู้
อยากเห็นในเรื่องเพศ การให้ความรู้แก่เขาอย่างถูกต้องจะช่วยสนองความต้องการของเขา

๓. วิชาเพศศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาควรจัดไว้เป็นวิชาเลือก ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละบุคคล

๔. ในการสอนเพศศึกษาถ้าเป็นโรงเรียนสหศึกษาควรสอนรวมกันทั้งหญิงและชาย ทั้งนี้เพราะเรื่องเพศของแต่ละเพศไม่ใช่เป็นเรื่องที่ต้องปกปิดของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง การที่นักเรียนได้เรียนรวมกันจะช่วยให้นักเรียนปรับตัวและปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้ามได้ดียิ่งขึ้น

๕. ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นครูผู้ได้รับการอบรมเป็นอย่างดีทางด้านเพศศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของเสนอ อินทรสุขศรี ทั้งนี้เป็นเพราะว่าปัจจุบันเด็กได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหลายแหล่งด้วยกัน ทำให้เด็กเกิดความสับสนเกี่ยวกับข้อเท็จจริงไม่แน่ใจว่าความรู้ที่ได้รับถูกต้องหรือเป็นอันตรายหรือไม่ ถ้าได้ครูผู้สอนที่มีความรู้ด้านเพศศึกษาเป็นอย่างดีจะทำให้เด็กเกิดความเข้าใจมั่นใจในเรื่องเพศมากยิ่งขึ้น

๖. ครูควรมีอุปกรณ์การสอนให้มาก อุปกรณ์เหล่านี้อาจจะเป็นภาพถ่าย ภาพยนตร์ ตำราเพศศึกษา ฯลฯ อุปกรณ์การสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้เร็วขึ้น

เอกสารการวิจัย

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

นิยม นิมิตระกุล (นิยม นิมิตระกุล, ๒๕๑๔ : ๘๐ - ๘๓) พิเชฐ ศรีวรรกุล (พิเชฐ ศรีวรรกุล, ๒๕๑๔ : ๗๖ - ๗๘) และ สำราญ เพชรจอม (สำราญ เพชรจอม, ๒๕๑๔ : ๗๖) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในส่วนกลาง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษารวมกันเป็นโครงการโดยใช้กลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน กล่าวคือ นิยม นิมิตระกุล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนสาธิต พิเชฐ ศรีวรรกุล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนสำราญ เพชรจอม

ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนราษฎร์ ผลการวิจัยของบุคคลทั้ง ๓
ปรากฏผลสอดคล้องกันดังนี้

๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนแต่ละประเภทในส่วนกลาง
มีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

๒. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้ง ๓ ประเภทมีทัศนคติ
ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันโดยนักเรียนชายมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้
มีการสอนเพศศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง ✓

เทพนม เมืองแมน (เทพนม เมืองแมน, ๒๕๑๘ : ๑๓) ได้ทำการวิจัยเรื่อง
ทัศนคติของนักเรียนไทยต่อการสอนวิชาเพศศึกษาและประชากรศึกษาในโรงเรียน โดยใช้
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๓๐๐ คน จากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร
เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า

๑. นักเรียนร้อยละ ๘๔ ต้องการให้มีการสอนเรื่องเพศศึกษา

๒. นักเรียนร้อยละ ๘๔ กล่าวว่าตนเองมีความรู้ด้านเพศศึกษาอยู่บ้าง
แต่ความรู้ที่มีอยู่นั้นน้อยมาก เพราะทราบจากเพื่อน ๆ เล่าต่อกันมาอีกที

๓. นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจาก

หนังสือพิมพ์ ร้อยละ ๔๐

ภาพยนตร์ ร้อยละ ๑๕

โทรทัศน์ ร้อยละ ๑๔

วิทยุ ร้อยละ ๑๑

แผนภาพโฆษณา ร้อยละ ๕

บิดา - มารดา ร้อยละ ๔

ไม่ตอบ ร้อยละ ๗

๔. ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับจะสอนเพศศึกษาในระดับใด
นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า

ควร เริ่มสอนตั้งแต่	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ประถมปีที่ ๗	๓๑ %
ควร เริ่มสอนตั้งแต่	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๕๒ %
ควร เริ่มสอนตั้งแต่	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - มัธยมศึกษาปีที่ ๕	๘ %
ไม่ตอบ		๕ %

๕. เกี่ยวกับผู้สอนเพศศึกษานักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่าควรจะเป็นครูมากที่สุด

กล่าวโดยสรุปจากงานวิจัยในประเทศที่ได้กล่าวมานี้พบว่านักเรียนโดยส่วนรวมในเขตกรุงเทพมหานครมีทัศนคติที่คัดค้านการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายมีทัศนคติคัดค้านการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกับทัศนคติของนักเรียนหญิงที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์เป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนเสนอแนะว่าควรจะสอนเพศศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และผู้สอนเพศศึกษาควรจะเป็นครู

งานวิจัยในต่างประเทศ

จอห์นสัน อาร์ จอห์นสัน และมาร์กาเร็ตชุต (Johnson and Schutt, 1966 : 64 - 67) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๑,๕๐๐ คน ทั้งชายหญิง ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารร้อยละ ๕๐ เห็นด้วยว่าควรจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และมีข้อเสนอแนะว่าไม่ควรสอนแค่เรื่องการสัมพันธ์เท่านั้น ควรจะสอนเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ และในการสอนควรคำนึงถึงศีลธรรมอันดีด้วย และให้ความคิดเห็นว่าการที่ทางโรงเรียนต่าง ๆ ยังมีใจจัดสอนเพศศึกษาขึ้นนั้นเป็นเพราะว่าขาดครูผู้ทรงคุณวุฒิและยังเกรงตอบปฏิบัติการของชุมชนหากจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียนของตน

คิดเมอร์ ปอมเปียน (Pompain, 1970 : 3711 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ผู้ปกครองและครูเกี่ยวกับโครงการ เพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งมีประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ ผู้ปกครองและครู จำนวน ๒๒ คน ตอบแบบสอบถามก่อนที่จะให้ความรู้ เรื่องเพศและเมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษาจากโปรแกรมเพศศึกษาแล้ว ๓ ปี ก็ให้ตอบแบบสอบถาม ซ้ำเติมอีกครั้งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า ในตอนแรกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ส่วนใหญ่ มีความรู้ไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา แต่หลังจากได้เรียนเพศศึกษาแล้วนักเรียนมีความรู้ เกี่ยวกับคำว่า "เพศศึกษา" กว้างขวางขึ้น นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโปรแกรมนี เด็กชายมี ลักษณะเปิดเผยที่จะหาความรู้มากกว่าเด็กหญิง นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโดยแยกเพศ และไม่ต้องการให้ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กศึกษาเรื่องเพศและ เห็นว่าโรงเรียนเป็นสถาบันที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

เบอร์รี่ (Berry, 1974 : 4118 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนเพศศึกษา ในโรงเรียนมัธยมใน Dade County โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้คือ

๑. เพื่อสนับสนุนการจัดหลักสูตรในการพัฒนาปรับปรุงเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยม ใน Dade County.
๒. เพื่อค้นหาเหตุผลว่าโรงเรียนมัธยมใน Dade County ทำไมจึงจัดสอน หรือทำไมจึงไม่จัดสอนวิชาจิตวิทยาทางเพศศึกษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร โดยอาจจะจัดสอน เป็นเอกเทศ หรือแทรกไว้กับวิชาอื่น
๓. เพื่อศึกษาว่าเนื้อหาทางเพศศึกษาที่สอนมีอะไรบ้าง และเพื่อประเมินผล โครงการสอนเพศศึกษาที่มีอยู่
๔. เพื่อศึกษาว่าบุคลากรที่สอนเพศศึกษานั้นได้รับการคัดเลือก และมีวิธีเตรียม ทั่วบุคลากรอย่างไร

การหาข้อมูล ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้รวบรวมมาจากแบบสอบถามที่ส่งไปให้โรงเรียนมัธยม ใน Dade County จำนวน ๕๕ โรงเรียน เมื่อผู้บริหารโรงเรียนและผู้จัดวางหลักสูตรเพศศึกษาได้ส่งคำตอบมาแล้ว ผลปรากฏว่า

๑. โรงเรียนส่วนใหญ่สอนวิชาเพศศึกษาแทรกกับวิชาสุขศึกษามากที่สุด และถือว่าสอนเพศศึกษากับวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นอันดับรองลงมา
๒. บางโรงเรียนมีวิชาบังคับให้นักเรียนทุกคนเรียน และในวิชาบังคับบางวิชา ก็มีวิชาเพศศึกษาแทรกรวมอยู่ด้วย
๓. ผู้ที่ส่งแบบสอบถามคืนมา มีความเชื่อว่า การสอนเพศศึกษาให้แก่ นักเรียน เป็นความรับผิดชอบของโรงเรียนและส่วนใหญ่ยินดีที่จะเข้าร่วมก่อตั้งโปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียน
๔. เหตุผลสำคัญของโรงเรียนที่ไม่ได้จัดสอนเพศศึกษาเพราะว่า โรงเรียนขาดแคลนบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมมาทางด้านนี้โดยเฉพาะ
๕. ในการก่อตั้งโครงการสอนเพศศึกษาควรร่วมมือกันทุกฝ่าย รวมทั้งผู้ปกครองนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน และชุมชนนั้น
๖. เจตนาดีของชุมชนเป็นตัวกำหนดว่าการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะมีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง
๗. สื่อมวลชนต่าง ๆ มีผลต่อเจตนาดีของนักเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา
๘. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในระดับชั้นปริญญาตรีที่จัดสอนวิชาเพศศึกษาไว้ เป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมการ เป็นครู
๙. ในการสอนเพศศึกษานั้นควรเน้นข้อเท็จจริงในเรื่องค่านิยมและเจตนาดีที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

เบอร์ ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

๑. โรงเรียนที่ยังไม่มีโครงการสอนเพศศึกษาควรจะมีโครงการสอนวิชานี้ โดยร่วมกับชุมชนนั้น

- ✓ ๒. โรงเรียนทุกโรงเรียนควรจัดสอนวิชาเพศศึกษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
๓. ครูทุกคนควรจะได้รับ การเตรียมตัวในการสอนวิชาเพศศึกษา
๔. วิชาเพศศึกษาควรจัดสอนแทรกไปในวิชาต่างๆ ที่จัดสอนตามปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
๕. โครงการสอนเพศศึกษาคควรให้ความต่อเนื่องกันตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงโรงเรียนมัธยม

~~ผล~~ จากงานวิจัยของ วาเรน อาร์ท จอห์นสัน และมาร์กาเร็ต ชูท, กิลเมอร์ ปอมเปียน และเมอรี สวูปได้ว่า ผู้บริหารการศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครอง เห็นด้วยกับการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำผลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาแล้วนี้มาเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐาน

~~ผล~~ งานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาในค่านต่าง ๆ เช่นการสำรวจแหล่งความรู้เรื่องเพศของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ / ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

กอร์ดอน ชิพแมน (Shipman, 1968 : 491) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พลวัตทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับเพศศึกษา ในมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน โดยให้นิสิตจำนวน ๔๐๐ คน ทำแบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า มีนิสิตทั้งชายและหญิงเพียง ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากบิดามารดา นิสิตมีความรู้และความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศจากหนังสือเป็นส่วนใหญ่

ฟาราห์ เฮนนา กอเฮด (E1 - Gawhay, 1969 : 30) ได้สำรวจความคิดเห็นการและปัญหาเรื่องเพศของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนมัธยม เกรด ๑๐, ๑๑ และ ๑๒ จำนวน ๕๐๐ คน เป็นนักเรียนชาย ๔๕๐ คน นักเรียนหญิง ๕๕๐ คน โดยใช้แบบสอบถามของ มูนนี่ (Mooney Problem Checklist) ผลการสำรวจพบว่า เรื่องที่

เป็นปัญหามากที่สุด ได้แก่ ความสัมพันธ์ส่วนตัว เพศ และการแต่งงาน ความสัมพันธ์
ทางสังคม ศิลปกรรม จรรยา และศาสนา เป็นปัญหารองลงมา

มอร์ตัน ฮันท์ (อ้างอิงจาก สรรค์ ศรีเพ็ญ, ๒๕๑๔ : ๑๐๓ - ๑๐๗) ได้ทำการค้นคว้า
แหล่งความรู้เรื่องเพศของหญิงที่มีอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๕ ปี ในประเทศสหรัฐอเมริกา
สรุปผลการค้นคว้าได้ดังนี้

๑. ๔๐ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากมารดาเป็นอันดับที่ ๑
๒. ๓๕ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากหนังสือและนิตยสารต่าง ๆ เป็นอันดับที่ ๒
๓. ๓๔ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากเพื่อนหญิงเป็นอันดับที่ ๓
๔. ๓๐ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากครูเป็นอันดับที่ ๔
๕. ๒๓ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากภาพยนตร์ที่หาซื้อโดยเฉพาะสำหรับเพศศึกษา

เป็นอันดับที่ ๕

๖. ๓๔ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากเพื่อนชายเป็นอันดับที่ ๖
๗. ๒๖ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากพี่น้องทั้งชายและหญิงเป็นอันดับที่ ๗
๘. ๒๕ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากภาพยนตร์ธรรมดาเป็นอันดับที่ ๘
๙. ๒๒ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากพ่อเป็นอันดับที่ ๙
๑๐. ๒๑ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากแพทย์เป็นอันดับที่ ๑๐
๑๑. ๑๒ % ได้รับความรู้เรื่องเพศจากพระหรือผู้สอนศาสนาเป็นอันดับที่ ๑๑

วอเรน (Warren, 1973 : 588) ได้ทำการศึกษาแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศ
และความถูกต้องของความรู้นั้น การศึกษานี้เพื่อจะค้นหาคำตอบที่ว่า

๑. นักเรียนได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากแหล่งใด
๒. ความรู้นั้นถูกต้องเพียงใด

โดยทำการศึกษากับนิสิตปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัย North Caroling ใน Greenboro จำนวน ๒๖๖ คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่ได้คิดว่าโรงเรียนจะเป็นแหล่งสำคัญที่จะให้ความรู้เรื่องเพศมีข้อสังเกตอยู่ว่าเด็กกลุ่มที่เห็นว่าโรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญที่ให้ความรู้เรื่องเพศจะเป็นเด็กที่มีความรู้เรื่องเพศดีกว่าเด็กนักเรียนที่ลงความเห็นว่าบิดามารดาและเพื่อนเป็นแหล่งสำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศ

ประมาณ ๒๐ % ของนักเรียนทั้งหมดได้อ้างถึงบิดามารดาว่าเป็นแหล่งสำคัญที่พวกเขาได้รู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และส่วนใหญ่จะได้ความรู้เรื่องเพศจากคำบอกเล่าของเพื่อน ๆ

ส่วนผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนได้รับมีดังนี้

- นักเรียน ๑๐๘ คน ยังไม่รู้ว่าการกำหนดเพศของเด็กทารกเป็นอย่างไร
- นักเรียน ๑๐๕ คน ไม่เข้าใจถึงหน้าที่พื้นฐานของยาคุมกำเนิด
- นักเรียน ๑๒๐ คน ไม่รู้จักถึง กรรมวิธีทางคานส์รีวิทยาของยาคุมกำเนิด
- นักเรียน ๗๑ คน มีความเชื่อว่าโรคซิซันอย่างอ่อน เป็นอาการ ของคนตั้งครรถ์
- นักเรียน ๗๕ คน เชื่อว่าการ เป็นมะเร็งที่อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง เป็นผล

เนื่องจากยาคุมกำเนิด

- นักเรียน ๕๕ คน ไม่รู้ความหมายของไข่
- นักเรียน ๑๑๒ คน ไม่รู้ว่าสายสะดือมันติดกับรกในครรภ์
- นักเรียน ๑๐๒ คน ไม่รู้จักหมอนผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านการ ระวังรักษาครรภ์

โดยเฉพาะ

ผลงานวิจัยทั้งหมดทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้กล่าวมานี้ เกี่ยวกับการวิจัยในประเทศนั้นเป็นการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครทั้งสิ้น การวิจัยในต่างจังหวัดยังไม่มีผู้ใดศึกษามาก่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดว่าน่าจะทำการศึกษาค้นคว้าในเรื่องเพศศึกษาในต่างจังหวัดว่าจะมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างไร จึงได้เลือกทำการศึกษาค้นคว้ากับนักเรียนในจังหวัดชลบุรี

เหตุผลเบื้องหลังสมมุติฐาน ตามวิเศษ

๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่อยู่ในระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตจากเด็กจะกลายเป็นผู้ใหญ่มีความอยากรู้อยากเห็นในปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ เริ่มสนใจเพศตรงข้ามมีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศเป็นอย่างมาก จากการศึกษาค้นคว้าของ เทพนม เมืองแมน (เทพนม เมืองแมน, ๒๕๑๘ : ๓๓) ที่กล่าวมาแล้วในตอนงานวิจัยในประเทศ ได้พบว่า นักเรียนร้อยละ ๕๔ ต้องการให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนและนักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่าควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงร้อยละ ๕๒ การวิจัยของเทพนม เมืองแมน ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยม นิมิตระกุล พิเชฐ ศรีวิกรม์ และสำราญ เพชรจอม ที่กล่าวแล้วในงานวิจัยในประเทศ ซึ่งพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษามากกว่าระดับชั้นอื่น ๆ

ในต่างประเทศ โลว์อิง (Lowing, 1972 : 6683 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการและความสนใจเรื่องเพศศึกษาของนักเรียน เกรด ๕ ผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนที่ยังไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาสนใจที่จะเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนมากกว่าภายนอกโรงเรียน) และจากการศึกษาของ เฮเรน คิลเมอร์ โปมเปียน (Pompian, 1970 : 3711 - A) ที่กล่าวมาแล้วในตอนงานวิจัยในต่างประเทศ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโปรแกรมเพศศึกษา

จากที่ได้กล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรี มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

๒. วิเศษ วังวิญญู (วิเศษ วังวิญญู, ๒๕๑๘ : ๘) กล่าวว่า ในเรื่องเพศเด็กหญิงกับเด็กชายจะมีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน ตั้งแต่สรีระไปจนถึงเรื่อง ทัศนคติเกี่ยวกับลักษณะนิสัยของชาย-หญิงไทย บาร์นีย์ (Barney, 1967 : 56) กล่าวว่าชายไทยไม่ค่อยเก็บความรู้สึกเหมือนเพศหญิง เป็นบุคคลที่มีชีวิตขึ้นอยู่กับเหตุผลและจริยธรรม

และมักจะคัดสรรใจต่าง ๆ ด้วยเหตุผล ส่วนเพศหญิง เป็นเพศที่ค่อนข้างหัว เกาพยายามที่จะรักษาขนบธรรมเนียมและคุณค่าต่าง ๆ จากการศึกษาของ โฮสเทลเลอร์ (Hosteler, 1966 : 122) ศึกษาความแตกต่างในทัศนคติและค่านิยมของนักศึกษา ๒๖ สถาบัน ปรากฏผลว่า นักศึกษาหญิงและชายมีความคิดเห็นต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเกี่ยวกับ เรื่อง เพศก่อนแต่งงาน เรื่อง ศาสนาและสังคม และจากการศึกษาของ นิยม นิมิตระกุล พิเชฐ ศรีวรรณกุล และสำราญ เพชรจอม ที่ได้กล่าวในงานวิจัยในประเทศ ปรากฏผลสอดคล้องกันว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ โดยนักเรียนชายมีทัศนคติที่ต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง

จากที่ได้กล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานว่านักเรียนชายมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษากว่านักเรียนหญิง

๓. อีริกสัน (Erickson, 1963 : 260) กล่าวว่า การสร้างอัตตาของเด็กเป็นผลผลิตของความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างเด็กกับสิ่งแวดล้อมทางสังคมซึ่งสอดคล้องกับ นวลศิริ เปาโรหิตย์ (นวลศิริ, ๒๕๑๕ : ๒) กล่าวว่า อัตตา คือการพัฒนาที่เกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อโลกภายในจิตใจของบุคคล ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าอิทธิพลของปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การสร้างอัตตา ซึ่งทำให้คนเราประพฤติปฏิบัติแตกต่างกันออกไป นั้นทวัน สุชาโต (นั้นทวัน สุชาโต, ๒๕๑๖ : ๑๒๘) กล่าวว่า เยาวชนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีแหล่งบริการทางเพศมีส่วนทำให้ความรู้สึกในเรื่องกามรมณ์ของเยาวชนแรงกล้ากว่าเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีแหล่งบริการทางเพศ จากรายงานการวิจัยสาเหตุการกระทำผิดทางเพศของกรมราชทัณฑ์ (อ้างอิงจาก นั้นทวัน สุชาโต, ๒๕๑๖ : ๑๓๐) กล่าวว่า เยาวชนที่ไม่เรียนแต่ทำงานอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น ทำงานมาส์สถานบริการต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้ชีวิตกลางคืน เป็นสาเหตุหนึ่งของการกระทำความผิดทางเพศ ดังนั้นจึงอาจถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานได้ว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่มีปัญหาจะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษากว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่มีปัญหา

๔. ไทเลอร์ (Tyler, 1965 : 462) ได้อ้างถึงผลการค้นคว้าของ โกลด์ฟาร์บ (Goldfarb) โดยเปรียบเทียบเด็กวัยรุ่นที่ใช้อายุ ๓ ปีแรก ในสถานเลี้ยงดูเด็ก กับเด็กที่ถูกนำไปเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งมีเพศและอายุเท่าเทียมกัน พบว่า เด็กที่อยู่ใน สถานเลี้ยงดูเด็กจะมีระดับเชาวน์ปัญญา ความคิดเห็น ความจำ การวางแผนและพัฒนาการ ทางด้านภาษาต่ำกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูเป็นบุตรบุญธรรม ไชมอนต์ (อ้างจาก ศิริพร หลิมศิริวงศ์, ๒๕๑๑ : ๒๕) ได้ศึกษาค้นคว้าถึงวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ซึ่งมีผลต่อบุคลิกภาพ ของบุตรดังนี้คือ

๔.๑ พ่อแม่ที่ปล่อยปละละเลยต่อบุตร บุตรจะมีลักษณะเป็นคนก้าวร้าว เจ้าคิด เจ้าแค้น ชอบพุกพด ลักเล็กขโมยน้อยหนีโรงเรียนเป็นประจำ

๔.๒ พ่อแม่ที่ระคบประหมอบุตรมากเกินไป บุตรจะมีลักษณะเป็นคนไม่ให้ความร่วมมือ ฟุ้งตนเองไม่ได้ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ต้องพึ่งคนอื่นอยู่เสมอ

๔.๓ พ่อแม่มีอำนาจเหนือบุตร บุตรจะเป็นคนเจ้าระเบียบ สุภาพเรียบร้อย อยู่ในโอวาท สามารถปรับตัวเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดี ว่างนอนลงง่าย สงบเสงี่ยม ขึ้นอยู่กับผู้มีอำนาจ ชำนาญความคิดริเริ่ม

๔.๔ พ่อแม่ที่ยอมจำนนต่อบุตร บุตรจะขาดความรับผิดชอบไม่อยู่ในโอวาท เห็นแก่ตัว ก้อกึ่ง และทำอะไรตามใจชอบ

จะเห็นได้ว่า แพทเตอร์จากการอบรมเลี้ยงดูเด็กของพ่อแม่มีบทบาทจำนวนไม่น้อย ในการสร้าง บุคลิกภาพ ความคิดเห็น ลักษณะนิสัย ตลอดจนทัศนคติให้กับเด็ก ดังนั้นผู้วิจัย จึงถือเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐาน ว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างก็มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

จากเอกสารและการวิจัยต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว สามารถนำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานได้ดังนี้

✓ สมมติฐานในการค้นคว้า

๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรี มีทัศนคติที่คัดต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
๒. นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง
๓. นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนมีปัญหามีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่มีปัญหา
๔. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ✓

วิธีดำเนินการวิจัย

✓ เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

๑. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
๒. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
๓. การรวบรวมข้อมูล
๔. การจัดการกระทำกับข้อมูล ✓

๑. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ในการเลือกผลประชากรสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๘ ในโรงเรียน ในจังหวัดชลบุรี จำนวน ๗ โรงเรียน ซึ่งเลือกโดยวิธี Stratified Random Sampling ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๕๐๕ คน เป็นนักเรียนชาย ๒๒๒ คน นักเรียนหญิง ๒๘๓ คน

ขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

๑.๑ สํารวจโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่สังกัด กรมสามัญศึกษา และกองการศึกษาเอกชน ที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรี ตามรายงานกิจการของแผนกศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี ได้โรงเรียนรวมทั้งสิ้น ๓๑ โรงเรียน (แผนกศึกษาธิการ จังหวัดชลบุรี รายชื่อโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๘)

๑.๒ สํารวจการแบ่งเขตอำเภอในจังหวัดชลบุรี ได้ ๗ อำเภอ และสํารวจโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในแต่ละเขตอำเภอ

๑.๓ สุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตอำเภอ โดยเลือกอำเภอละ ๑ โรงเรียน
ได้ ๗ โรงเรียน และสุ่มนักเรียนจำนวน ๒ ห้องเรียนของแต่ละโรงเรียน

จำนวนนักเรียนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียนและเพศในแต่ละเขตอำเภอ
แสดงไว้ในตารางที่ ๑

ตาราง ๑ จำนวนนักเรียนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียนและเพศ
ในเขตแต่ละอำเภอ

โรงเรียน	เขตอำเภอ	จำนวน		รวม
		ชาย	หญิง	
๑. โรงเรียนที่ ๑	เมือง	๓๕	๓๕	๗๐
๒. โรงเรียนที่ ๒	พนัสนิคม	๕๐	๓๘	๘๘
๓. โรงเรียนที่ ๓	พานทอง	๓๗	๓๖	๗๓
๔. โรงเรียนที่ ๔	บ้านบึง	๓๕	๓๓	๖๘
๕. โรงเรียนที่ ๕	บางละมุง	๓๖	๓๕	๗๑
๖. โรงเรียนที่ ๖	ศรีราชา	๓๗	๓๔	๗๑
๗. โรงเรียนที่ ๗	สัตหีบ	๓๘	๓๖	๗๔
รวม	๗	๒๖๒	๒๔๗	๕๐๙

๒. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่ง เป็น ๕ ตอนคือ

- ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ ๒ ทิศนคติเกี่ยวกับการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- ตอนที่ ๔ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
- ตอนที่ ๕ แบบสำรวจแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน

รายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถามตอนที่ ๑ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ตอนที่ ๒, ๓, ๕ ผู้วิจัยได้สร้างร่วมกับ วาสนา ศีลากร ส่วนตอนที่ ๔ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของ ชูศรี หลักเพชร และสมพงษ์ กิรพัฒน์ นิสิตปริญญาโท สาขาการแนะแนว ปริญญาการศึกษา ๒๕๑๖ มาสลับข้อใหม่ ซึ่งกล่าวไว้ในลักษณะแบบสอบถามตอนที่ ๔

วิธีดำเนินการในการสร้างแบบสอบถามมีวิธีดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา

กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถาม

สร้างแบบสอบถามตอนที่ ๑ และตอน ๕ เป็นแบบให้เลือกตอบ ตอน

๒, ๓, ๔ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ

เมื่อสร้างแบบสอบถามทั้ง ๕ ตอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำไปให้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญ

ทางด้านเพศศึกษารวบรวม เพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

ลักษณะแบบสอบถามแต่ละตอน

.. ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ ๑ เป็นรายละเอียดส่วนตัวและสภาพชุมชนที่นักเรียนอาศัย

ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ ๒

การสร้างแบบสอบถาม

กำหนดขอบเขตเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยการจัดให้มีการสอน
เพศศึกษาในโรงเรียน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(๐) เพศศึกษาเป็นวิทยาการไม่ใช่ เรื่องลามกอนาจาร					

การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่ามีความคิดเห็นต่อข้อความนั้น
เป็นอย่างไร ชี้เครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน ๕ ช่อง ในกระดาษคำตอบ

การตรวจให้คะแนน คือเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็น
ด้วยกับข้อความนั้นอย่างยิ่ง ให้ ๕ คะแนน

ข้อของ "เห็นด้วย" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็นด้วยกับ
ข้อความนั้นแต่น้อยกว่าของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ ๔ คะแนน

ข้อของ "ไม่แน่ใจ" หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจในข้อความนั้น ให้ ๓ คะแนน

ข้อของ "ไม่เห็นด้วย" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย
กับข้อความนั้น ให้ ๒ คะแนน

ข้อของ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึกหรือมีความคิดไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่งกับข้อความนั้น ให้ ๑ คะแนน

ท่านรับแบบสอบถามคืนเมื่อพร้อม
ส่งไปทาง ตอว กัทซัม

* สำหรับแบบสอบถามที่เป็นข้อความในทางลบ เกณฑ์ในการให้คะแนนจะเป็นไปในทางตรงกันข้าม

การทดลอง เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน ๔๗ ข้อ ไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีการศึกษา ๒๕๑๕ โรงเรียนวิศุภากนั้มัธยม จำนวน ๔๔ คน ชาย ๒๔ คน หญิง ๒๐ คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ตามลำดับขั้นดังนี้

ขั้นที่ ๑ วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก

วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยวิธีการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรส่วนวิฤต t เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบจากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ กลุ่มละ ๒๗ % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้วเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีระดับนัยสำคัญตั้งแต่ .๐๕ ขึ้นไป (ค่า t ตั้งแต่ ๒.๐๒๑ ขึ้นไป) ได้จำนวนข้อคำถาม ๔๐ ข้อ

ขั้นที่ ๒ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

หลังจากเลือกแบบสอบถามข้อที่มีคุณภาพสูงได้แล้ว ก็ตรวจให้คะแนนข้อคู่และข้อคี่ของแต่ละคนแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) ได้ค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับ เท่ากับ .๖๒๒ เมื่อขยายเป็นค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๗๗๖

ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ ๓

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนในค้ำน

- ความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา
- หลักสูตรวิชาเพศศึกษา
- ผู้สอนเพศศึกษา
- การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา
- วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผลการสอนเพศศึกษา

แบบสอบถามเหล่านี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ เช่นเดียวกับ

แบบสอบถามตอน ๒

ตัวอย่าง แบบสอบถาม

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<p><u>ความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา</u> เพื่อให้มีความเข้าใจถึงการวิจัเลือก คู่ครอง การใช้ชีวิตสมรสให้มีความสุข การเพิ่มจำนวนคนในครอบครัว</p> <p><u>หลักสูตร เพศศึกษา</u> กามโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์</p> <p><u>ผู้สอนเพศศึกษา</u> ผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นนายแพทย์</p> <p><u>การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา</u> ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ ชั้นอนุบาล</p> <p><u>วิธีสอน อบรม และการวัดผล</u> การสอนเพศศึกษาควร เป็นแบบสนทนา อภิปราย ควรจัดให้มีกล่องปัญหาสำหรับใส่คำถาม และตอบคำถามเกี่ยวกับเพศศึกษา ควรมีการวัดผลประเมินผลการเรียน การสอนวิชาเพศศึกษาเช่นเดียวกับ วิชาอื่น ๆ</p>					

การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่ามีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นเป็นอย่างไร ชี้ค เครื่องหมาย \surd ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน ๕ ช่องในกระดาษคำตอบ

การตรวจให้คะแนน ถัดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ชี้คของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นกับข้อความนั้นอย่างยิ่ง ให้ ๕ คะแนน

ชี้คของ "เห็นด้วย" หมายถึง นักเรียนมีความคิดเห็นกับข้อความนั้นแต่น้อยกว่าของ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ ๔ คะแนน

ชี้คของ "ไม่แน่ใจ" หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจในข้อความนั้น ให้ ๓ คะแนน

ชี้คของ "ไม่เห็นด้วย" หมายถึง นักเรียนไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นให้ ๒ คะแนน

ชี้คของ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หมายถึง นักเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ให้ ๑ คะแนน

การทดลอง เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน ๔๐ ข้อ ไปทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๔ โรงเรียนวัดปากน้ำ มัชยิม จำนวน ๔๔ คน ชาย ๒๔ คน หญิง ๒๐ คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ตามลำดับขั้นดังนี้

ขั้นที่ ๑ วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก

วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยวิธีการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยให้ข้อที่ ๗ ส่วน วิกฤต ๕ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ กลุ่มละ ๒๓ % ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แล้วเลือกเฉพาะข้อที่มีระดับนัยสำคัญตั้งแต่ .๐๕ ขึ้นไป (ค่า ๕ ตั้งแต่ ๒.๐๒๑ ขึ้นไป) ได้จำนวนข้อคำถาม ๕๔ ข้อ

ขั้นที่ ๒ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

หลังจากเลือกแบบสอบถามข้อที่มีคุณภาพสูงได้แล้ว ก็ตรวจให้คะแนนข้อคู่ และข้อคี่ของแต่ละคนแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) ได้ค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับเท่ากับ .๖๒๕๕ เมื่อขยายเป็นค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๗๗๑๔

ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ ๔

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาและผู้ปกครองของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ของ ชูศรี หลีกเพชร และ สมพงษ์ ทิรพัฒน์ นิสิตปริญญาโท สาขาแนะแนว ปีการศึกษา ๒๕๑๖ สร้างขึ้นใช้สำหรับ วัตถุประสงค์ที่เก็บสามารถรับรู้ในเรื่องที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อตน ในด้านการอบรมเลี้ยงดู จำนวน ๖๐ ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นใหม่ ได้ข้อแบบสอบถามจำนวน ๔๕ ข้อ โดยแยกเป็นลักษณะการอบรม ๓ แบบ คือแบบเข้มงวดกวดขัน ๑๕ ข้อ แบบประชาธิปไตย ๑๕ ข้อ แบบปล่อยปละละเลย ๑๕ ข้อ ในการใช้แบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สลับข้อของแบบสอบถามทั้งนี้ เพราะแบบสอบถามเดิมถามเรียงตามลักษณะการอบรมทั้ง ๓ แบบ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าน่าจะทำให้นักเรียนจับวิธีการอบรมในแต่ละแบบได้จึงได้สลับข้อเสีย

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนมากจริง	จริงครึ่งเดียว	จริงบ้าง	ไม่จริงเลย
(๐) พ่อแม่จะคอยปลุกให้คนนอนตามเวลา					

การตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่า บิตามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติตนอย่างนั้นหรือไม่มากนักเพียงใด แล้วขีดเครื่องหมาย ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน ๕ ช่อง ในกระดาษคำถามนั้น

การตรวจให้คะแนน คือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ขีดของ "จริงที่สุด" หมายถึง บิตามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติตนนักเรียน อย่างนั้นทุกครั้งไม่เว้นเลย ให้ ๕ คะแนน

ขีดของ "ส่วนมากจริง" หมายถึง บิตามารดา หรือผู้ปกครอง ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นเกือบทุกครั้งแต่น้อยกว่าของ "จริงที่สุด" ให้ ๔ คะแนน

ขีดของ "จริงครึ่งเดียว" หมายถึง บิตามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างนั้นน้อยกว่าของ "ส่วนมากจริง" ให้ ๓ คะแนน

ขีดของ "จริงบ้าง" หมายถึง บิตามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียน อย่างนั้นบ้างเป็นบางครั้งและน้อยกว่า "จริงครึ่งเดียว" ให้ ๒ คะแนน

ขีดของ "ไม่จริงเลย" หมายถึง บิตามารดา หรือผู้ปกครองไม่เคยปฏิบัติ อย่างนั้นต่อนักเรียนเลย ให้ ๑ คะแนน

นักเรียนคนใดได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแบบใดสูง แสดงว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น ๆ ถ้าคะแนนที่ได้ในแต่ละแบบการอบรมเท่ากันอันใดอันหนึ่ง จะไม่นำคะแนนของนักเรียนคนนั้น ๆ มาวิเคราะห์

การทดลอง เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน ๖๐ ข้อ ไปทดลองสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๓ โรงเรียนวัดปากน้ำมัธยม ปีการศึกษา ๒๕๑๘ จำนวน ๗๓ คน นักเรียนชาย ๔๐ คน นักเรียนหญิง ๓๓ คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์ตามลำดับขั้นดังนี้

ขั้นที่ ๑ วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้อัตราส่วนวิกฤต t เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบจากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ กลุ่มละ ๒๗% ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มคือ แบบปล่อยปละละเลย แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน แล้วเลือกเอาข้อที่มีระดับนัยสำคัญตั้งแต่ .๐๕ ขึ้นไป (ค่า t ตั้งแต่ ๒.๐๐๐๐ ขึ้นไป) ได้จำนวนข้อคำถาม ๔๕ ข้อ

ขั้นที่ ๒ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ ๔

หลังจากเลือกแบบสอบถามข้อที่มีคุณภาพสูงได้แล้ว ก็ตรวจให้คะแนนข้อคู่และข้อคี่ของแต่ละคน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีแบ่งครึ่งของแต่ละแบบการอบรม ได้ค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับของแต่ละแบบการอบรม ดังนี้

แบบเข้มงวดกวดขันค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับ	=	.๗๓๔๐
แบบประชาธิปไตยค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับ	=	.๗๖๒๑
แบบปล่อยปละละเลยค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับ	=	.๖๐๒๑

นำค่าความเชื่อมั่นครึ่งฉบับของแต่ละตอนของการอบรมเฉลี่ยกันมาขยายเป็นค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับของแต่ละตอน ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

แบบเข้มงวดกวดขันค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	=	.๔๘๖๖
แบบประชาธิปไตยค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	=	.๕๖๕๐
แบบปล่อยปละละเลยค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	=	.๗๕๖๖

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ ๕ แบบสำรวจแหล่งความรู้ เรื่อง เพศศึกษาของนักเรียน

แบบสอบถามเป็นลักษณะให้นักเรียนเลือกตอบ โดยการให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่กำหนดให้

ตัวอย่างแบบสอบถาม

คำสั่ง นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามาจากแหล่งใดบ้าง จงเขียน
เครื่องหมาย / ลงในช่อง ที่กำหนดให้

- หนังสือพิมพ์
- หนังสืออื่น ๆ
- ภาพยนตร์
- ฯลฯ
- อื่น ๆ

วิธีการสร้างแบบสอบถามในตอนที่ ๕

ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ โรงเรียน
บางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๒๐ คน เป็นนักเรียนชาย ๑๐ คน นักเรียนหญิง
๑๐ คน สัมภาษณ์เกี่ยวกับแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศศึกษาที่นักเรียนได้รับ จากนั้นนำข้อมูล
ที่ได้มาวิเคราะห์หาความถี่ของแหล่งความรู้ที่นักเรียนได้รับ แล้วพิจารณาเลือกแหล่งความรู้
ตามอันดับความถี่สูงไปหาต่ำทั้งหมด รวม ๑๑ อันดับ จัดทำเป็นแบบสำรวจเพื่อนำไปเก็บข้อมูล
จากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สถิติที่ใช้ ใช้อัตราส่วนร้อยละ

๓. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ไปทำการศึกษาด้วยตนเอง โดยนำหนังสือราชการของทางมหาวิทยาลัยไปพร้อม
กับแบบสอบถาม ได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และขอบข่ายของการศึกษากลับนี้ ให้อาจารย์ใหญ่แต่ละ
โรงเรียนทราบเพื่อขออนุญาตทดสอบนักเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ชี้แจงอาจารย์ที่ให้ความช่วยเหลือ

ในการแจกแบบสอบถามเข้าใจถึงวิธีการปฏิบัติและเน้นให้อาจารย์ที่แจกแบบสอบถาม บอกให้นักเรียนทุกคนตอบอย่างอิสระตรงตามความจริงมากที่สุด

๔. การจัดกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการการจัดกระทำกับข้อมูลตามลำดับดังนี้

๑. ได้เลือกเอาเฉพาะแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ไว้ ปรากฏว่าจากแบบสอบถามที่แจกให้นักเรียนทำ ๕๐๔ ฉบับ มีฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน ๔๕๓ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๙
๒. ตรวจสอบแบบสอบถามตอนที่ ๑ เพื่อพิจารณาว่านักเรียนแต่ละคนอาศัยอยู่ในสภาพชุมชนใด โดยถือเกณฑ์ว่า ถ้านักเรียนคนใดอาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่มีสิ่งที่ยั่วยู่ให้เกิดปัญหาทางเพศตั้งแต่ ๓ สถานที่ขึ้นไป จัดให้นักเรียนคนนั้น ๆ อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่มีปัญหา ส่วนนักเรียนคนใดที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่มีสิ่งที่ยั่วยู่ให้เกิดปัญหาทางเพศเลย จัดว่านักเรียนคนนั้น ๆ อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่มีปัญหา สำหรับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่มีสิ่งที่ยั่วยู่ให้เกิดปัญหาทางเพศ ๑ - ๒ สถานที่ ผู้วิจัยไม่นำนักเรียนเหล่านั้นมาวิเคราะห์

จากการจัดกลุ่มนักเรียนตามสภาพชุมชนที่นักเรียนอาศัย พบว่านักเรียนจำนวน ๑๙๕ คน อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่มีปัญหา และนักเรียนจำนวน ๑๘๖ คน อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่มีปัญหา

๓. ตรวจสอบและให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามตอนที่ ๔ เพื่อพิจารณาตัดสินว่านักเรียนคนใดได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแบบใด ปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีจำนวน ๒๕๐ คน กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีจำนวน ๑๑๒ คน กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีจำนวน ๔๔ คน

๔. วิเคราะห์ความถี่ของแบบสอบถาม ตอน ๒, ๓ ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า โดยจัดกระทำตามลำดับขั้นดังนี้

๔.๑ หาความถี่ของแต่ละช่องรายการ

๔.๒ แปลงความถี่ของแต่ละช่อง เป็นอัตราส่วนร้อยละของจำนวนความถี่ทั้งหมด

ในข้อนั้น

๔.๓ คุณอัตราร้อยยในแต่ละช่องก้วยน้ำหนักประจำช่อง ดังนี้

เห็นก้วยอย่างยิ่ง = ๕

เห็นก้วย = ๔

ไม่แน่ใจ = ๓

ไม่เห็นก้วย = ๒

ไม่เห็นก้วยอย่างยิ่ง = ๑

๔.๔ รวมผลลัพธ์ที่ได้ทั้ง ๕ ของ ของข้อคำถามข้อหนึ่ง ๆ เป็นค่าความสำคัญ

ที่ผูกตอบประเมินผลแต่ละรายการ

๔.๕ จัดอันดับค่าความสำคัญของแต่ละรายการที่ได้จากข้อ ๔ เพื่อทำการวิเคราะห์

แปลผลออกมา

๔.๖ หาอันดับค่าของความสำคัญได้ดังนี้

๕๕๐ - ๕๐๐ = เห็นก้วยอย่างยิ่ง

๓๕๐ - ๔๕๐.๕๕ = เห็นก้วย

๒๕๐ - ๓๕๐.๕๕ = ไม่แน่ใจ

๑๕๐ - ๒๕๐.๕๕ = ไม่เห็นก้วย

๑๐๐ - ๑๕๐.๕๕ = ไม่เห็นก้วยอย่างยิ่ง

๕. จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกตามตัวแปรต่าง ๆ และทดสอบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ตามตัวแปรดังนี้

๕.๑ เพศชาย เพศหญิง

๕.๒ สภาพชุมชน แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มคือ สภาพชุมชนที่มีปัญหา กับสภาพชุมชนที่ไม่มีปัญหา

๕.๓ การอบรมเลี้ยงดูแบ่งเป็น ๓ แบบคือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การร้อยละ คำนวณจากสูตร

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่รวมทั้งหมด}} \times 100$$

๒. การายเฉลี่ยของคะแนน คำนวณจากสูตร (Garrett, 1966 : 27)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

๓. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร (Ferguson, 1966 : 67)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

๔. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละตอน โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) จำนวนจากสูตร (ลวน สายยศ และอังคณา คันศิริคณานนท์, ๒๕๑๕ : ๑๖๘)

$$r = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2] [N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละตอน โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) แล้วนำมาปรับขยาย ให้เป็นค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ จำนวนจากสูตร (ลวน สายยศ และอังคณา คันศิริคณานนท์, ๒๕๑๕ : ๑๗๕)

$$r_{tt} = \frac{2r}{1+r}$$

๕. ทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง สภาพชุมชนมีปัญหา กับสภาพชุมชนไม่มีปัญหา และทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม จำนวนจากสูตร (Edwards, 1958 : 139)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

๖. ทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติของนักเรียนที่มีภาวะอบรมเลี้ยงดูต่างกัน จำนวนจากสูตร (Winner, 1962 : 53 - 55)

$$F = \frac{MS_{\text{between}}}{MS_{\text{within}}}$$

ถ้าพบว่าคะแนนของตัวแปรที่ทำการศึกษาทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็จะใช้ Studentized Range Statistic แบบ Newman - kuol Method (Winner, 1962 : 103)

ตรวจสอบและดูว่าการยอมรับแบบใดให้ทัศนคติของนักเรียนแตกต่างกัน โดยคำนวณจากสูตร

$$q_r = \frac{\bar{T}_j - \bar{T}_{j'}}{\sqrt{MS_{\text{error}} / n}}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายทั้งได้กล่าวไว้ในบทที่ ๑ และเพื่อให้การแปลความหมายตรงกัน จึงขอแสดงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
t	แทน	อัตราส่วนวิกฤต ใน t - distribution
F	แทน	อัตราส่วนวิกฤต ใน F - distribution
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of Freedom
%	แทน	ร้อยละ
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

๑. ทิศนคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
 - ๑.๑ ทิศนคติของนักเรียนทั้งหมด
 - ๑.๒ ทิศนคติของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน

๑.๓ ทักษะคตินักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนต่างกัน
 ๑.๔ ทักษะคตินักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา
 หรือผู้ปกครองต่างกัน

๒. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ซึ่งประกอบด้วย
 - ๒.๑ ความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา
 - ๒.๒ หลักสูตรวิชาเพศศึกษา
 - ๒.๓ ผู้สอนเพศศึกษา
 - ๒.๔ การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา
 - ๒.๕ วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผลการสอนเพศศึกษา
๓. สสำรวจแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอน

ตอน ๑ ทักษะคตินักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ในตอน ๑ นี้ แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ๔ ตอนย่อยดังนี้

- ๑.๑ ทักษะคตินักเรียนทั้งหมด
- ๑.๒ ทักษะคตินักเรียนที่มีเพศต่างกัน
- ๑.๓ ทักษะคตินักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนต่างกัน
- ๑.๔ ทักษะคตินักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา
หรือผู้ปกครองต่างกัน

หรือผู้ปกครองต่างกัน

๑.๑ ทักษะคตินักเรียนทั้งหมด

การวิเคราะห์ทักษะคตินักเรียนทั้งหมด เพื่อหาปริมาณที่มากน้อยของทัศนคติ
 ของนักเรียนและเพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรี
 มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา การวิเคราะห์ใช้วิธีการของเบสต์ (Best,
 1959 : 188 - 190) ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์พิจารณาความสำคัญไว้ดังนี้

๑. ข้อความใดมีค่าความสำคัญเป็น ๑๐๐ - ๑๔๘.๘๘ ถือว่าทัศนคติ
ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ไม่ดีที่สุด
๒. ข้อความใดมีค่าความสำคัญเป็น ๑๕๐ - ๒๔๘.๘๘ ถือว่าทัศนคติ
ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ไม่ดี
๓. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญเป็น ๒๕๐ - ๓๔๘.๘๘ ถือว่าทัศนคติ
ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ปานกลาง
๔. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญเป็น ๓๕๐ - ๔๔๘.๘๘ ถือว่าทัศนคติ
ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ดี
๕. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญเป็น ๔๕๐ - ๕๐๐ ถือว่าทัศนคติ
ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ดีที่สุด

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนทั้งหมด ปรากฏดังตารางที่ ๒

ตาราง ๒ ทัศนคติของนักเรียนทั้งหมดที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑.	การจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในโรงเรียนไม่มีอันตรายแต่ อย่างไร	๕๗.๕๐	๓๒.๕๕	๘.๘๓	๐.๘๘	๐.๑๕	๔๕๕.๕๕
๒.	ควรมีการเรียนการสอนเพศศึกษา อย่างเปิดเผย	๕๐.๗๗	๔๓.๗๗	๔.๕๒	๐.๖๖	๐.๑๕	๔๕๓.๗๗

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๓.	การสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนวัยรุ่น จะมีส่วนช่วยให้อาชญากรรม ทางเพศมีมากขึ้นเพราะว่าเด็ก ชอบทดลองและอารมณ์รุนแรง	๐.๒๒	๐.๖๖	๑๑.๒๖	๓๑.๕๗	๕๖.๒๘	๔๓๓.๐๕
๔.	เพศศึกษาเป็นวิทยากรไม่ใช่เรื่อง ลามกอนาจาร	๕๔.๘๗	๓๒.๔๕	๑๑.๕๘	๐.๖๖	๐.๒๒	๔๕๐.๖๓
๕.	ในปัจจุบันสมควรอย่างยิ่งที่จะต้อง นำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน ได้แล้ว	๕๔.๕๓	๓๒.๘๘	๘.๘๓	๑.๕๕	๑.๑๐	๔๓๘.๒๐
๖.	การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่อง หยาบโลนไม่ควรกล่าวถึง	๑.๑๐	๒.๒๑	๑๐.๓๘	๓๐.๘๑	๕๕.๕๑	๔๓๗.๓๕
๗.	เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้าม สำหรับเด็ก	๐.๖๖	๘.๗๕	๔.๐๕	๓๒.๕๕	๕๔.๐๐	๔๓๐.๑๑
๘.	ในปัจจุบันก็มีการสอนเพศศึกษา รวมอยู่ในวิชาอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ สุขศึกษาบ้างแล้ว แต่นักเรียนคิดว่าควรจะมี การเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น	๓๘.๘๖	๔๘.๘๘	๕.๗๑	๐.๒๒	๐.๒๒	๔๒๘.๑๕

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๘.	การสอนเพศศึกษาเป็นการสนอง ความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน	๓๘.๗๕	๔๘.๘๘	๘.๗๑	๐.๕๔	๐.๒๒	๔๒๕.๔๘
๑๐.	การให้ความรู้เรื่องเพศจากกล่าว ได้ว่าเป็นการกันไว้ดีกว่าแก้	๕๑.๘๘	๓๒.๒๓	๘.๘๓	๕.๘๕	๒.๒๑	๔๒๖.๗๒
๑๑.	การปล่อยให้ให้นักเรียนชวนชวายน หาความรู้เรื่องเพศด้วยตนเอง ยอมเป็นอันตราย	๓๗.๘๗	๕๕.๘๒	๑๓.๘๑	๑.๕๕	๐.๖๖	๔๑๘.๐๒
๑๒.	เพศศึกษาที่มีสอดแทรกอยู่ใน วิชาต่าง ๆ ในแบบเรียนที่ นักเรียนใช้ในปัจจุบันนับว่า เพียงพอกับภาวะการณปัจจุบัน	๐.๒๒	๗.๗๓	๑.๗๗	๕๕.๓๐	๓๕.๘๘	๔๑๘.๐๘
๑๓.	การได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาจะ ทำให้นักเรียนประพฤติดีได้ง่าย อย่างที่กล่าวว่า เป็นการชี้โพรง ให้กระรอก	๐.๖๖	๑.๕๕	๑๗.๘๘	๕๗.๘๐	๓๒.๐๑	๔๐๘.๐๕
๑๔.	เพศศึกษาควรจะเป็นหน้าที่และ ความรับผิดชอบของพ่อแม่เท่านั้น	๑.๗๗	๕.๑๘	๘.๘๘	๕๖.๒๘	๒๘.๒๖	๔๐๖.๐๘

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๕.	การได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษา ทำให้นักเรียนรู้จักคิดพิจารณา ตัดสินใจและเลือกแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับทางเพศได้ถูกต้อง	๒๑.๘๕	๖๔.๐๒	๑๑.๕๒	๑.๕๕	๐.๖๖	๕๐๔.๘๕
๑๖.	คนที่มีความรู้และความเข้าใจใน เรื่องเพศจะมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่อง เพศและชีวิตครอบครัว	๑๘.๘๗	๖๖.๐๐	๑๑.๕๒	๑.๗๗	๐.๒๔	๕๐๓.๐๘
๑๗.	เรื่องเพศเป็นเรื่องที่นักเรียน เรียนรู้ได้เองตามธรรมชาติโดย ไม่ต้องมีการสอน	๑.๓๒	๒.๒๑	๘.๔๘	๖๘.๐๘	๑๗.๘๘	๓๘๘.๘๗
๑๘.	เพศศึกษาจะช่วยแก้ปัญหาข้อสงสัย ในเรื่องเพศของนักเรียนได้	๑๘.๖๖	๖๒.๐๓	๑๘.๓๕	๓.๕๓	๐.๔๔	๓๘๕.๘๗
๑๙.	นักเรียนหญิงไม่ควรเรียนเรื่อง เพศศึกษาเพราะเป็นเรื่อง น่าละอายสำหรับกุลสตรีไทย	๓.๗๕	๘.๑๗	๑๘.๑๓	๕๓.๗๑	๓๐.๒๔	๓๘๘.๕๒
๒๐.	เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับ กามโรคได้	๒๓.๑๘	๕๖.๑๘	๓.๔๘	๑๗.๐๐	๐.๒๒	๓๘๕.๓๒

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๒๑.	การไม่รู้เรื่องเพศจะเป็นอันตราย ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม	๒๐.๐๘	๕๔.๐๘	๑๘.๖๕	๔.๔๒	๑.๓๓	๓๘๖.๓๓
๒๒.	เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับ การตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน ถ้า บุคคลอยู่ในวัยเรียนจะเป็นสาเหตุ ที่ทำให้ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน	๒๒.๐๘	๔๘.๘๘	๑๘.๘๓	๕.๘๖	๒.๒๑	๓๘๓.๓๐
๒๓.	การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาทำให้ นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศ สามารถควบคุมแรงขับหรือ อารมณ์ทางเพศและเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมได้เหมาะสม	๑๕.๘๘	๒๑.๘๑	๑๕.๘๘	๒.๘๓	๓.๕๓	๓๘๓.๖๓
๒๔.	การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหา ของเด็กวัยรุ่นในวัยเรียน	๒๐.๓๑	๔๕.๓๐	๒๘.๘๐	๒.๘๓	๑.๓๒	๓๘๐.๘๑
๒๕.	เพศศึกษาจะช่วยปลูกฝังให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศ ตรงข้าม	๑๑.๘๒	๒๖.๐๐	๑๓.๘๑	๖.๘๐	๑.๓๓	๓๗๘.๘๐
๒๖.	เยาวชนจะรู้จักยับยั้งชั่งใจใน เรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้นถ้าเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษา	๑๗.๖๖	๔๕.๓๐	๓๓.๓๓	๑.๑๐	๑.๓๓	๓๗๖.๓๘

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๒๗.	การที่นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับ เพศศึกษาจะช่วยให้การเรียนรู้จัก เกียรติในการปฏิบัติระหว่างเพศ	๑๓.๔๗	๕๓.๘๖	๒๖.๐๕	๖.๑๘	๐.๔๔	๓๗๓.๗๕
๒๘.	การสอนเพศศึกษาจะช่วยแก้ไข ความเชื่อและความเข้าใจที่ผิด ในเรื่องเพศให้ลดน้อยลง หรือ หมดสิ้นไปได้	๑๓.๕๑	๕๖.๒๕	๒๑.๘๕	๓.๗๕	๔.๑๕	๓๗๑.๕๕
๒๙.	อาชญากรรมทางเพศ เกิดขึ้น เนื่องจากบุคคลไม่รู้เรื่องเพศศึกษา	๑๕.๘๗	๔๘.๓๕	๑๕.๘๗	๕.๕๖	๕.๕๕	๓๗๐.๒๐
๓๐.	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษา วิจาร์ณญาณพหุที่จะเรียนรู้เรื่องเพศ	๔.๑๕	๑๕.๘๕	๑๓.๕๑	๔๑.๕๕	๒๕.๐๖	๓๖๕.๗๖
๓๑.	การเรียนรู้เรื่องเพศทำให้ช้กัศอ ประเพณีและวัฒนธรรมของไทย	๒.๒๑	๑๕.๘๕	๒๐.๐๕	๔๗.๕๐	๑๓.๕๑	๓๕๕.๕๑
๓๒.	เพศศึกษาควรรู้เฉพาะผู้ใหญ่ เท่านั้น	๐.๖๖	๑๗.๖๖	๒๖.๐๕	๓๗.๕๗	๑๗.๖๖	๓๕๔.๓๑
๓๓.	เพศศึกษาจะช่วยส่งเสริมให้ นักเรียนมีบุคลิกภาพและความ เจริญเติบโตที่ดี สิ่งเหล่านี้จะช่วย นักเรียนมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่าง มีความสุข	๓.๕๗	๕๒.๑๐	๒๖.๐๕	๑๕.๘๕	๑.๕๕	๓๕๐.๑๗

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๓๔.	การที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่อง เพศศึกษาจะเป็นการช่วยเร่งเร้า การรวมตัวทางเพศแก่นักเรียน มากยิ่งขึ้น	๔.๑๓	๒๓.๘๔	๑๗.๘๘	๓๕.๕๖	๑๙.๑๓	๓๓๕.๕๔
๓๕.	การที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องเพศ ศึกษาอาจเป็นทางทำให้นักเรียน อยากทดลองซึ่งจะมีผลทำให้เกิด การชิงสุกก่อนหาม	๓.๘๗	๑๓.๕๑	๓๗.๘๗	๓๔.๒๒	๕.๕๓	๓๓๒.๓๕
๓๖.	การสอนเพศศึกษาจะทำให้เด็ก ประพฤตินอกทางเพศมากยิ่งขึ้น	๒.๒๑	๑๕.๑๓	๔๓.๗๑	๓๐.๒๔	๕.๗๑	๓๓๑.๑๑
๓๗.	การที่นักเรียนประพฤตินอ เหมาะสมควรกับเพศตรงข้าม สาเหตุหนึ่งเกิดจากการไม่รู้ เรื่องเพศศึกษา	๑๑.๗๐	๑๗.๖๖	๕๒.๓๖	๑๑.๕๘	๖.๕๐	๓๑๖.๗๘
๓๘.	การจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน อาจจะเป็นการเพิ่มปัญหาเรื่องเพศ ให้มากยิ่งขึ้น	๘.๑๗	๑๕.๖๗	๕๐.๑๘	๒๘.๒๖	๗.๗๓	๓๑๑.๗๔

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๓๘	เพศศึกษาจะช่วยให้เด็ก เกิดความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดี ในเรื่องธรรมชาติของเพศและ พฤติกรรมระหว่างเพศ	๑๐.๖๐	๑๘.๖๖	๓๓.๓๕	๒๕.๘๓	๒.๑๘	๓๐๒.๓๓
๔๐	คนที่มีสุขภาพ สวัสดิภาพและ มนุษยสัมพันธ์ดี เป็นผู้ที่มีความรู้ ทางเพศศึกษาดี	๓.๕๓	๒๖.๐๕	๓๕.๘๘	๓๐.๐๒	๔.๕๒	๒๘๘.๒๕
	เฉลี่ย	๒๒.๘๔	๓๒.๖๓	๑๘.๓๕	๑๘.๘๑	๑๑.๒๗	๓๘๕.๘๖

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๒ แสดงว่าโดยส่วนรวมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรีมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยมีค่าความสำคัญ ๓๘๕.๘๖ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรีมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ข้อที่นักเรียนโดยส่วนรวมนิทัศนคติที่ดีที่สุดคือ การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ไม่มีอันตรายเป็นแต่อย่างใด มีค่าความสำคัญ ๔๔๕.๕๕ รองลงมาคือ ควรมีการเรียนการสอนเพศศึกษาอย่างเปิดเผย โดยมีค่าความสำคัญ ๔๔๓.๓๑ ส่วนข้อ คนที่มีสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นผู้ที่มีความรู้ทางเพศศึกษาดี นักเรียนโดยส่วนรวมนิทัศนคติต่อข้อนี้ค่าสำคัญ มีค่าความสำคัญ ๒๘๘.๒๕

๑.๒ วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน

การวิเคราะห์ในข้อนี้เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ ๒ ซึ่งผู้วิจัยตั้งไว้นักเรียนชาย
มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษากว่าทัศนคติของนักเรียนหญิง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ปรากฏดังตารางที่ ๓

ตาราง ๓ การทดสอบทัศนคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

	N	\bar{X}	S^2	S	t
นักเรียนชาย	๒๓๐	๑๕๖.๓๒	๒๑๒.๐๕	๑๔.๕๕	**
นักเรียนหญิง	๒๒๓	๑๕๒.๓๘	๑๘๕.๘๐	๑๓.๕๘	๒.๘๘

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๓ โดยวิธีใช้ t - test ทดสอบความแตกต่าง
ของทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนชาย
มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษากว่า ทัศนคติของนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ว่านักเรียนชายมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษากว่าทัศนคติ
ของนักเรียนหญิง

๑.๓ วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาของนักเรียน
ที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนต่างกัน

การวิเคราะห์ในข้อนี้เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ ๓ ซึ่งผู้วิจัยตั้งไว้ว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่
ในสภาพชุมชนที่มีปัญหาจะมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษากว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชน

ที่ไม่มีปัญหา ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ นักเรียนกลุ่มที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่มี
 สิ่งที่ยั่วยุให้เกิดปัญหาทางเพศ (สภาพชุมชนมีปัญหา) จำนวน ๑๓๕ คน อีกกลุ่มหนึ่งกลุ่มนักเรียน
 ที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่ไม่มีสิ่งที่ยั่วยุให้เกิดปัญหาทางเพศ (สภาพชุมชนไม่มีปัญหา) จำนวน ๑๘๖ คน
 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง ๔

ตาราง ๔ การทดสอบทัศนคติของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนมีปัญหากับทัศนคติ
 ของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนไม่มีปัญหา

ที่มาของความแตกต่าง	N	\bar{X}	s^2	S	t
นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนมีปัญหา	๑๓๕	๑๕๑.๕๑	๒๑๘.๕๒	๑๔.๗๘	๐.๕๓
นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนไม่มี ปัญหา	๑๘๖	๑๕๐.๕๘	๒๑๖.๕๖	๑๔.๗๒	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๔ โดยวิธีใช้ t - test ทดสอบความแตกต่าง
 ของทัศนคติทั้งสองกลุ่ม พบว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนมีปัญหา มีทัศนคติต่อการจัดให้มี
 การสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกับทัศนคติของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนไม่มีปัญหา ซึ่งไม่เป็นไป
 ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนมีปัญหามีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอน
 เพศศึกษามากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนไม่มีปัญหา

๑.๔ วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างทัศนคติที่มีต่อการจัดใหม่การสอนเพศศึกษา
ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน

การวิเคราะห์ในข้อเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ ๔ ซึ่งผู้วิจัยตั้งไว้ว่า นักเรียน
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครองแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อการจัดใหม่
การสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ๓ กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียน
ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำนวน ๒๕๐ คน กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน จำนวน ๑๑๒ คน กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ปล่อยปละละเลย จำนวน ๔๘ คน ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ ๕

ตาราง ๕ การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างทัศนคติ
ของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยแบบเข้มงวดกวดขัน
แบบปล่อยปละละเลยต่อการจัดใหม่การสอนเพศศึกษา

ที่มาของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่มการอบรมเลี้ยงดู	๒	๕๒๐.๓๑	๒๖๐.๑๖	๑.๒๗
ภายในกลุ่มการอบรมเลี้ยงดู	๔๑๑	๔๓๓๕๐.๓๒	๒๐๕.๒๘	
รวม	๔๑๓	๔๓๘๗๐.๖๓		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง ๕ โดยใช้ F - test ทดสอบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาระหว่างนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน แบบปล่อยปละละเลย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง ๓ แบบ มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า "นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันจะมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน"

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

การวิเคราะห์ในตอนนี้ เพื่อศึกษานักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา หลักสุดวิชา ผู้สอนเพศศึกษา การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผลการสอนเพศศึกษา การวิเคราะห์ ใช้วิธีหาค่าความสำคัญตามวิธีการของ เบสต์ (Best, 1959 : 188 - 190)

เกณฑ์พิจารณาความสำคัญในตอนนี้มีดังนี้

๑. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญเป็น ๑๐๐ - ๑๔๘.๘๘ ถือว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
๒. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญเป็น ๑๕๐ - ๒๔๘.๘๘ ถือว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น ไม่เห็นด้วย
๓. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญเป็น ๒๕๐ - ๓๔๘.๘๘ ถือว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้นไม่แน่ใจ
๔. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญเป็น ๓๕๐ - ๔๔๘.๘๘ ถือว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น เห็นด้วย
๕. ถ้าข้อความใดมีค่าความสำคัญเป็น ๔๕๐ - ๕๐๐ ถือว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องนั้น เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น ๕ ตอน ดังนี้

- ๒.๑ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง ความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา
- ๒.๒ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง หลักสูตรวิชาเพศศึกษา
- ๒.๓ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง ผู้สอนเพศศึกษา
- ๒.๔ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา
- ๒.๕ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผลการสอนเพศศึกษา

ต่อไปนี้เป็น การวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอนในตอน ๒

๒.๑ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง ความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ ๒

ตาราง ๖ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง
ความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	เพื่อให้มีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันดี ระหว่าง ๒ เพศ ที่จะต้องให้เกียรติ ให้ความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร เมตตาปราณี และการเข้าใจกันและกัน ตลอดจนมารยาทในสิ่งที่จะต้องปฏิบัติ ต่อกัน	๓๓.๓๕	๕๐.๒๖	๑.๓๒	๐.๖๖	๐.๒๒	๔๓๕.๒๕
๒	เพื่อให้มีความเข้าใจถึงวิธีการเตรียมตัว ที่จะรับผิดชอบเพื่อการดำรงอยู่ และ ความเจริญก้าวหน้าของครอบครัว โดย มีการศึกษาการประกอบอาชีพ การสร้าง หลักฐานให้มั่นคง เพื่อให้มีความคิดที่ ฉลาด เพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ต่อไป	๓๘.๑๘	๔๓.๕๐	๑๓.๒๕	๐.๕๕	๐.๒๒	๔๒๓.๕๐

ตาราง ๖ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น เห็นด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๓	เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศของ มนุษย์ว่า เป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคน ควรรู้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอายหรือ เป็นเรื่องที่ผิด	๓๑.๓๕	๕๓.๘๔	๓.๓๓	๑.๓๓	๐.๘๘	๔๑๓.๕๒
๔	เพื่อให้มีความเข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของ เพศ ชาย และเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์	๒๓.๘๔	๓๒.๑๔	๑.๓๑	๑.๓๒	๐.๘๘	๔๑๖.๓๕
๕	เพื่อให้มีความเข้าใจถึงการรู้จักเลือก คู่ครอง การใช้ชีวิตสมรสให้มีความสุข การเพิ่มจำนวนคนในครอบครัว	๒๖.๓๑	๖๐.๐๔	๕.๕๓	๑.๓๓	๑.๕๕	๕๐๘.๕๕
๖	เพื่อให้มีความเข้าใจถึงวิธีการวางแผน ครอบครัว เพื่อให้เหมาะสมกับชีวิตและ ความเป็นอยู่ของคน	๒๒.๘๓	๕๓.๐๔	๑๕.๒๑	๐.๒๒	๐.๖๖	๕๐๑.๒๕
๗	เพื่อให้มีความเข้าใจถึงความแตกต่างกัน ทั้งทางร่างกายและทางจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้เป็นอย่างดี ทั้ง เพศเดียวกันและต่าง เพศ	๒๐.๐๔	๖๑.๑๓	๑๓.๐๖	๑.๑๐	๐.๘๘	๓๕๕.๒๓

ตาราง ๒ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๘	เพื่อให้มีความเข้าใจถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูลูก หรือ เด็กที่อยู่ในความรับผิดชอบที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต	๒๐.๐๘	๒๖.๒๕	๓.๓๐	๔.๖๒	๑.๕๕	๓๕๘.๕๘
๙	เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศ เช่น การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ อารมณ์ทางเพศ และปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศ	๒๒.๐๘	๕๘.๐๖	๑๕.๖๓	๓.๓๕	๐.๘๘	๓๕๓.๕๕
๑๐	เพื่อให้มีความเข้าใจถึงความรักซึ่งได้แก่ รักตนเอง รักเพศตรงกันข้าม รักเพื่อนมนุษย์ และสังคม	๒๕.๖๑	๕๒.๕๘	๑๖.๑๑	๕.๐๘	๐.๖๖	๓๕๓.๓๖
	เฉลี่ย	๒๒.๕๐	๕๘.๓๓	๑๐.๕๘	๒.๐๕	๐.๓๕	๔๐๘.๖๘

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๒ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นว่าควรจัดสอนเพศศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจถึง ความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ๒ เพศ ที่จะต้องให้มีเกียรติ ให้ความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร เมตตา ปรานี และการเข้าใจกันและกันตลอดจนมารยาทในสังคม ที่จะต้องปฏิบัติต่อกันเป็นอันดีหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๔๓๕.๒๕ รองลงมาได้แก่ เพื่อให้มีความเข้าใจ

ถึงวิธีการ เตรียมตัวที่จะรับผิดชอบเพื่อการดำรงอยู่ และความเจริญก้าวหน้าของครอบครัว โดยมีการศึกษาเรื่องการประกอบอาชีพ การสร้างหลักฐานให้มั่นคง เพื่อให้มีความคิดที่ฉลาด เพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ต่อไป มีค่าความสำคัญ ๔๒๓.๕๐ ส่วนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นเป็นอันดับสุดท้ายคือ เพื่อให้มีความเข้าใจถึงความรักซึ่งกันแก่ รักตนเอง รักเพศตรงกันข้าม รักเพื่อนมนุษย์และสังคม มีค่าความสำคัญ ๓๕๗.๓๖

พิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องความมุ่งหมายในการสอนเพศศึกษามีค่าความสำคัญ ๕๐๕.๖๔ แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องความมุ่งหมาย ในการสอนเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วย

๒.๒ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรวิชาเพศศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ ๗

ตาราง ๗ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	มรรยาท ศีลธรรม จรรยา อันควรประพฤติของชายหญิงในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน	๖๖.๒๓	๓๑.๗๕	๑.๕๕	-	-	๕๖๕.๒๕
๒	การวางตัวต่อเพศตรงข้าม	๕๗.๕๐	๔๑.๐๖	๑.๑๐	๐.๕๕	-	๕๕๕.๕๖

	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นคว ย อย่างย ิ่ง	เห็น คว ย	ไม่แน ใจ	ไม่ เห็น คว ย	ไม่ เห็น คว ย อย่างย ิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๓	กฎหมายชนบชกรรมนิยม ประเพณี และศีลธรรมจรรยา ที่เกี่ยวกับเพศ เช่น การแต่งงาน การอัยาร่าง การ ทำแท้ง การสมรสนอกกฎหมาย และ ปัญหาโสเภณี	๔๓.๐๕	๕๔.๕๓	๑.๕๕	๐.๖๖	๐.๒๒	๔๓๙.๕๖
๔	จิตวิทยาวัยรุ่นและปัญหาวัยรุ่น	๔๔.๓๓	๔๔.๐๑	๖.๖๖	-	-	๔๓๓.๓๕
๕	การวางแผนครอบครัวและการคุมกำ เนิด	๓๙.๓๔	๕๘.๖๘	๑.๓๒	๐.๔๔	๐.๒๒	๔๓๖.๘๘
๖	การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย และจิต ใจเมื่อย่างเข้าสู่อายุหนุ่มสาว	๔๕.๒๕	๔๖.๘๐	๖.๖๖	๐.๖๖	๐.๖๖	๔๓๕.๒๕
๗	สวนประกอบ และหน้าที่ของอวัยวะ สืบพันธุ์ทั้งสองเพศ	๓๘.๖๓	๕๖.๐๓	๔.๘๖	๐.๔๔	-	๔๓๒.๘๙
๘	คามโรค และโรคของอวัยวะสืบพันธุ์	๓๖.๔๒	๖๑.๑๕	๑.๑๐	๐.๘๘	๐.๔๔	๔๓๒.๒๐
๙	การแก้ไขปัญหาทางเพศ	๓๕.๓๖	๖๑.๕๘	๑.๓๖	๑.๑๐	๐.๒๒	๔๓๑.๕๔
๑๐	ความคิด และผลเสียจากการประพฤ ติผิดทางเพศ และการแต่งงานแบบชิง สุกก่อนหาม	๓๖.๘๓	๕๖.๓๓	๕.๓๔	๐.๔๔	๐.๒๒	๔๒๙.๕๘
๑๑	ความแตกต่างระหว่างความรักและ ความใคร่	๓๑.๕๓	๖๐.๘๓	๖.๘๔	๐.๖๖	-	๔๒๓.๕๑
๑๒	การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ	๓๓.๓๓	๕๔.๓๕	๑๐.๓๘	๐.๖๖	๐.๔๔	๔๒๐.๓๕

ตาราง ๗ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๓	การเลือกคูครอง และการแต่งงาน	๓๖.๘๓	๕๑.๘๘	๓.๐๖	๑.๓๓	๒.๘๓	๕๑๘.๐๒
๑๔	การปรับตัวในชีวิตสมรส	๓๑.๑๓	๕๒.๓๒	๑๕.๕๕	๐.๘๘	๐.๒๒	๕๑๓.๒๖
๑๕	ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงเด็ก	๒๑.๕๑	๖๐.๐๕	๑๓.๘๘	๐.๕๕	๐.๒๒	๕๐๑.๕๕
๑๖	เซลและการแบ่งตัวของเซล	๒๐.๓๑	๕๘.๕๐	๒๐.๐๕	๐.๖๖	๐.๕๕	๓๕๓.๕๘
๑๗	การสืบพันธุ์ของสัตว์เซลเดี่ยวและหลายเซล	๑๘.๖๖	๕๕.๑๕	๒๑.๘๕	๑.๕๕	๑.๓๒	๓๘๕.๕๑
	เฉลี่ย	๓๓.๕๖	๕๓.๕๓	๓.๓๕	๐.๓๑	๐.๕๑	๕๒๓.๑๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๗ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรสอนเรื่อง มรรยาท ศีลธรรม จรรยา อันควรประพฤติของชายหญิง ในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกันเป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๕๖๕.๒๘ รองลงมาได้แก่ ควรสอนเรื่องการวางตัวต่อเพศตรงข้ามมีค่าความสำคัญ ๕๕๕.๕๒ ส่วนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นเป็นอันดับสุดท้าย คือ การสืบพันธุ์ของสัตว์ เซลเดี่ยว และหลายเซล มีค่าความสำคัญ ๓๘๕.๕๑

พิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องหลักสูตร เพศศึกษา มีค่าความสำคัญ ๕๒๓.๑๓ แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

๒.๓ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง ๔

ตาราง ๔ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง
ผู้สอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	ผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นครู	๒๒.๕๒	๓๑.๐๘	๔.๑๘	๑.๕๕	๐.๖๖	๔๑๓.๒๕
๒	ผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นนายแพทย์	๒๑.๔๑	๒๐.๐๘	๔๐.๔๐	๑๑.๓๐	๖.๔๐	๓๓๘.๔๑
๓	เพศศึกษาเป็น เรื่องที่ครูทุกคนสอนได้ โดยให้มีการอบรมผู้สอนก่อน	๑๘.๖๕	๒๐.๕๓	๓๔.๐๐	๒๑.๑๘	๔.๖๔	๓๒๘.๓๘
๔	ผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นพยาบาลประจำ โรงเรียน	๑๘.๒๑	๑๘.๓๕	๓๕.๘๘	๒๒.๓๐	๓.๓๕	๓๒๗.๓๔
๕	แพทย์หรือพยาบาลยอมสอนเพศศึกษา ได้ก็ดีกว่าครู	๑๔.๓๘	๑๗.๐๐	๓๘.๑๘	๑๑.๒๖	๑๘.๓๖	๒๘๗.๘๐
	เฉลี่ย	๑๘.๕๒	๒๕.๘๘	๓๐.๕๕	๑๓.๖๐	๖.๘๔	๓๔๑.๒๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๔ พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอน
เพศศึกษาในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นว่าผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นครู เป็นอันดับหนึ่ง

มีค่าความสำคัญ ๔๑๓.๒๕ รองลงมา ได้แก่ ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นนายแพทย์ มีค่าความสำคัญ ๓๓๘.๔๑ ส่วนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นเป็นอันดับสุดท้ายคือ แพทย์ หรือพยาบาล ย่อมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครู มีค่าความสำคัญ ๒๕๗.๘๐

พิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษามีค่าความสำคัญ ๓๔๑.๒๔ แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา อยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

๒.๔ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตาราง ๕

ตาราง ๕ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	๔๔.๓๗	๔๖.๓๖	๖.๖๒	๑.๕๕	๑.๑๐	๓๓๑.๓๕
๒	ควรจัดแยกวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ	๓๔.๕๕	๕๕.๘๒	๑.๕๓	๑.๗๗	๐.๕๕	๔๒๖.๐๕
๓	ในการจัดสอนเพศศึกษานั้น ควรจะให้เนื้อหาทางด้านสังคม ศิลปกรรม และวัฒนธรรมให้มากพอ ๆ กับเนื้อหาทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา และอนามัยทางเพศ	๓๖.๒๐	๕๘.๐๖	๑.๕๕	๒.๕๓	๑.๓๒	๔๒๕.๓๕

ตาราง ๕ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๔	ควรจัดให้มีบริการแนะแนวทางการศึกษา ในโรงเรียน	๓๒.๕๕	๖๒.๕๓	๒.๒๑	๑.๕๕	๐.๑๖	๕๒๓.๖๒
๕	นักเรียนในโรงเรียนที่มีนักเรียนหญิงชาย รวมกันจะมี ความรู้เรื่องเพศศึกษา นักเรียนในโรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียน ชาย หรือเฉพาะนักเรียนหญิง	๕๕.๐๓	๕๒.๘๓	๒.๘๓	๓.๕๑	๑.๓๓	๕๒๑.๘๓
๖	ในการเรียนเพศศึกษา นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงควร เรียนร่วมกัน	๕.๕๖	๖๓.๕๕	๑๒.๓๖	๓.๒๕	๖.๕๕	๓๕๕.๕๕
๗	ควรจัดวิชาเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไป ในวิชาสุขศึกษา	๕.๕๒	๓๓.๓๓	๓๒.๕๕	๑๕.๕๕	๑๑.๒๖	๓๐๑.๑๑
๘	ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้น ประถมปลาย	๓.๕๓	๓๕.๐๓	๑๓.๐๒	๕๑.๐๖	๒.๕๓	๓๐๐.๑๕
๙	ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมต้น	๖.๕๐	๑๒.๑๕	๓๕.๓๒	๒๕.๖๑	๒๐.๕๓	๒๕๕.๒๓
๑๐	ควรจัดวิชาเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไป ในวิชาวิทยาศาสตร์	๒.๖๕	๕.๕๒	๕๓.๒๓	๕๖.๓๖	๓.๓๑	๒๕๖.๓๓
๑๑	ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยม ตอนปลาย	๓.๕๓	๖.๖๒	๓๕.๕๕	๕๕.๑๕	๑๐.๕๒	๒๕๕.๓๕

ตาราง ๕ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๒	ควร เริ่มสอน เพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลศึกษา	๑๑.๑๐	๓๑.๕๓	๓๓.๑๓	๔๕.๕๒	๑๕.๖๓	๒๒๕.๕๕
๑๓	ควรจัดวิชาเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไป ในวิชาสังคม	๓.๐๕	๑๒.๓๖	๑๒.๘๐	๔๔.๓๓	๒๓.๑๓	๒๑๕.๕๐
๑๔	ควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาล	๕.๕๒	๑๖.๕๖	๒๓.๑๕	๔๓.๑๕	๘.๑๐	๒๑๒.๑๕
๑๕	นักเรียนหญิงและนักเรียนชายควร เรียน รวมกันและแยกกัน ในบาง เนื้อหาตาม ความเหมาะสม	๕.๕๒	๕.๐๕	๑๓.๐๒	๓๐.๐๒	๕๒.๓๕	๒๐๕.๒๕
๑๖	การจัดบทเรียนในเรื่องเพศศึกษาถ้า เป็นไปได้ ควรจะเอาไว้สอนในโอกาส ที่ครูและนักเรียนคุ้นเคยกันดีแล้ว เช่น เทอมกลาง หรือเทอมปลาย เป็นต้น	๐.๕๕	๑.๕๕	๓.๐๕	๕๓.๖๒	๓๓.๓๑	๑๓๐.๒๒
	เฉลี่ย	๑๕.๖๕	๒๕.๓๓	๑๓.๑๒	๒๖.๕๐	๑๒.๐๒	๓๐๕.๕๖

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๕ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอน
เพศศึกษา ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา นักเรียนมีความคิดเห็นเห็นว่า ควรเริ่มสอน
เพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมตอนต้นเป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๔๓๑.๓๕ รองลงมาได้แก่ การจัด
แยกวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ มีค่าความสำคัญ ๔๒๖.๐๕ ส่วนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็น

เป็นอันดับสุดท้ายคือ การจับทเรียน ในเรื่องเพศศึกษา ถ้าเป็นไปได้ควรจะทำเอาไว้อ่อน
 ในโอกาสที่ครูและนักเรียนคุ้นเคยกันดีแล้ว เช่น เหมงกลาง หรือ เหมงปลาย เป็นต้น
 มีความสำคัญ ๑๗๖.๒๒

พิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการ
 การสอนเพศศึกษา ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา มีความสำคัญ ๓๐๕.๔๖
 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา อยู่ในเกณฑ์
 ไม่น่าใจ

๒.๕ การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
 ในเรื่อง วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตาราง ๑๐

ตาราง ๑๐ - ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการวัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่องวิธีสอน
 อุปกรณ์ และการวัดผล

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑	ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพยนตร์ สไลด์ โทรทัศน์ ภาพถ่าย แผนภูมิ หุ่นจำลอง ประกอบการสอน	๕๖.๐๓	๓๔.๕๔	๔.๕๒	๔.๑๘	๐.๒๘	๕๕๐.๖๓
๒	ควรจัดให้มีกล่องปัญหาสำหรับใส่คำถาม และตอบคำถาม เกี่ยวกับ เพศศึกษา	๓๗.๕๓	๕๖.๕๑	๓.๗๕	๑.๗๗	—	๕๓๐.๖๘

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

อัน กับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่า ความ สำคัญ
		เห็นควย อย่างยิ่ง	เห็น ควย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ควย	ไม่เห็น ควย อย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๓	ความร่วมมือกับผลประเมินผลการเรียน การสอนวิชาเพศศึกษา เช่น เกี่ยวกับ วิชาอื่น ๆ	๕๖.๘๐	๓๘.๕๑	๘.๘๓	๕.๕๒	๑.๕๕	๕๒๕.๕๒
๔	การสอนเพศศึกษาควรเป็นแบบสนทนาและ อภิปราย	๓๕.๕๕	๕๗.๐๒	๑๓.๐๒	๑.๕๕	๒.๕๓	๕๑๑.๒๕
๕	ครูควรแนะนำให้นักเรียนเลือกอ่าน น.ส.พ. วารสาร ที่มีประโยชน์เกี่ยวกับ เพศศึกษา	๕๑.๓๒	๓๕.๐๓	๗.๐๖	๕.๕๓	๒.๒๑	๕๐๘.๑๓
๖	ครูควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ที่เกี่ยวข้อง เช่น พาไปหน่วยควบคุม กามโรค นิทรรศการเพศศึกษา เป็นต้น	๕๐.๖๒	๓๗.๕๓	๕.๐๕	๗.๗๓	๕.๐๐	๕๐๐.๘๓
๗	ทางโรงเรียน ควรเชิญวิทยากรมา บรรยายความรู้เรื่อง เพศศึกษาบ้าง เป็นครั้งคราว	๒๕.๕๒	๕๗.๖๘	๑๕.๓๕	๕.๐๕	-	๓๕๖.๕๗
๘	การสอนเพศศึกษาไม่ควรสอนแบบ ใช้ห้องประชุมใหญ่บรรยาย	๓๒.๕๓	๕๒.๖๐	๑๑.๒๖	๕.๒๓	๕.๕๕	๓๕๕.๖๑
๙	ควรมีตำราเพศศึกษามีไว้ในห้องสมุด เพื่อใช้สำหรับศึกษาค้นคว้า	๓๓.๓๓	๒๕.๑๕	๑๒.๘๐	๒๑.๖๓	๓.๐๕	๓๖๗.๕๖

ตาราง ๑๐ (ต่อ)

อันดับ	รายการ	มาตราส่วนประมาณค่า					ค่าความสำคัญ
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
		ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
๑๐	เมื่อเด็กมีปัญหอยากทราบส่วนตัว ครูต้องให้คำตอบเป็นการส่วนตัวเสมอ	๑๓.๒๕	๕๕.๐๓	๒๕.๘๓	๓.๐๖	๔.๘๓	๓๕๕.๘๓
๑๑	การสอนเพศศึกษา ควรสอนเป็นรายบุคคลจะได้ผลดีกว่าการสอนทั้งชั้น	๐.๖๖	๕.๕๖	๕๕.๕๓	๓๕.๕๕	๑๓.๕๓	๒๕๕.๕๐
	เฉลี่ย	๓๓.๓๓	๓๕.๕๕	๑๕.๑๓	๑๐.๑๓	๓.๕๓	๓๕๕.๕๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๑๐ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผล นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพยนตร์ สไลด์ โทรทัศน์ ภาพถ่าย แผนภูมิ หุ่นจำลอง ประกอบการสอนเป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๕๕๐.๖๓ รองลงมาได้แก่ ควรจัดให้มีการลงปัญหาสำหรับใส่คำถามเกี่ยวกับเพศศึกษา มีค่าความสำคัญ ๕๓๐.๖๕ ส่วนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นเป็นอันดับสุดท้ายคือการสอนเพศศึกษา ควรสอนเป็นรายบุคคลจะได้ผลดีกว่าการสอนทั้งชั้น มีค่าความสำคัญ ๒๕๕.๕๐

พิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่อง วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผล มีค่าความสำคัญ ๓๕๕.๕๕ แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่อง วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผล อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

ตอน ๓ สํารวจแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน
 การวิเคราะห์ในตอนนี้เพื่อศึกษาและสำรวจแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของ
 นักเรียนว่ามาจากแหล่งใดบ้าง การวิเคราะห์ใช้วิธีหาอัตราส่วนร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
 ปรากฏดังตาราง ๑๑

ตาราง ๑๑ แหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน

แหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษา	จำนวน นักเรียน	ร้อยละ
หนังสือพิมพ์	๓๓๑	๘๑.๕๐
เพื่อน	๓๕๑	๘๗.๕๘
ภาพยนตร์	๒๕๔	๕๖.๐๓
หนังสืออื่น ๆ	๒๔๘	๕๔.๗๕
โทรทัศน์	๒๓๒	๕๑.๒๑
ครู - อาจารย์	๒๓๑	๕๐.๕๕
วิทยุ	๒๒๓	๔๘.๒๓
แผ่นภาพ โฆษณา	๑๘๑	๓๙.๕๖
แพทย์	๑๐๕	๒๓.๑๘
บิดา - มารดา	๗๕	๑๗.๕๘
ญาติ	๓๑	๖.๘๔
ไม่เคยได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษา	๒๕	๖.๕๐
อื่น ๆ	-	-

จากตาราง ๑๑ แสดงว่า นักเรียนส่วนใหญ่ (๘๑.๕๐ %) ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ จากเพื่อน (๓๓.๘๘ %) และนักเรียน จำนวน ๖.๕๐ % ไม่เคยได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาเลย.

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ ในจังหวัดชลบุรี ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
๒. เพื่อศึกษาว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
๓. เพื่อศึกษาว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนต่างกันจะมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
๔. เพื่อศึกษาว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด
๕. เพื่อศึกษาว่าแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนว่าส่วนใหญ่มาจากแหล่งใด

✓กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๑๕ ในโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี ซึ่งได้แก่ โรงเรียนที่ ๑ โรงเรียนที่ ๒ โรงเรียนที่ ๓ โรงเรียนที่ ๔ โรงเรียนที่ ๕ โรงเรียนที่ ๖ โรงเรียนที่ ๗ จำนวน ๔๕๓ คน เป็นนักเรียนชาย ๒๓๐ คน นักเรียนหญิง ๒๒๓ คน ✓

✓เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น ๕ ตอนดังนี้คือ

๑. แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว จำนวนคำถาม ๒ ข้อ

๒. แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา จำนวน
คำถาม ๔๐ ข้อ
๓. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
จำนวนคำถาม ๕๕ ข้อ
๔. แบบสอบถามการยอมรับเลี้ยงดูของบิดามารดาหรือผู้ปกครองจำนวนคำถาม
๕๕ ข้อ
๕. แบบสำรวจแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน จำนวนคำถาม
๑๓ ข้อ ✓

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้คำนวณหาสิ่งต่อไปนี้

๑. ค่าอัตราส่วนร้อยละ และค่าความสำคัญ
๒. ค่าคะแนนเฉลี่ย
๓. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
๔. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ $t - test$

และ $F - test$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

๑. ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรี
ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรากฏว่า

๑.๑ นักเรียนทั้งหมด มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยมีความสำคัญ ๓๕๕.๕๖ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีที่สุดในเรื่องการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในโรงเรียนไม่อันตรายแต่อย่างใด มีความสำคัญ ๔๔๕.๘๕ และนักเรียนมีทัศนคติไม่ดีที่สุด ในเรื่อง คนที่มีสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษยสัมพันธ์ เป็นผู้ที่มีความรู้ทางเพศศึกษาก็มีความสำคัญ ๒๙๔.๒๕

๑.๒ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ โดยนักเรียนชายมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษากว่าทัศนคติของนักเรียนหญิง

๑.๓ นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่มีสิ่งที่ยั่วยุให้เกิดปัญหาทางเพศ และนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่มีสิ่งที่ยั่วยุให้เกิดปัญหาทางเพศ มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

๑.๔ นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

๒. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

๒.๑ ความคิดเห็นในเรื่องความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่าควรจัดสอนเพศศึกษาเพื่อให้ความเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ๒ เพศ ที่จะต้องให้เกิดเกียรติ ให้ความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร เมตตา ปรานี และการเข้าใจกันและกัน ตลอดจนมารยาทในสังคมที่จะต้องปฏิบัติต่อกันเป็นอันดับหนึ่ง มีความสำคัญ ๓๓๕.๒๕ ส่วนความมุ่งหมายเพื่อให้ความเข้าใจถึงความรักซึ่งกันแก่รักตนเอง รักเพศตรงกันข้าม รักเพื่อนมนุษย์ และสังคม นักเรียน มีความคิดเห็น เห็นด้วยเป็นอันดับสุดท้าย มีความสำคัญ ๓๙๗.๓๖ เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็น ในเรื่องความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย มีความสำคัญ ๔๐๕.๖๔

๒.๒ ความคิดเห็นในเรื่องหลักสูตรวิชาเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่อง การสอนเรื่อง มรรยาท ศีลธรรม จรรยา อันควรประพฤติ ของชาย หญิง ในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกันเป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๔๖๘.๒๕ และนักเรียนมีความเห็นว่าควรสอนเรื่องการสืบพันธุ์ของสัตว์เซลล์เดียวและหลายเซลล์เป็นอันดับสุดท้าย มีค่าความสำคัญ ๓๘๘.๘๑ เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็น เห็นด้วยในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา มีค่าความสำคัญ ๔๒๓.๑๓

๒.๓ ความคิดเห็นของนักเรียน ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนเห็นว่าผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นครู เป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๔๑๓.๒๕ และเห็นว่า แพทย์ หรือพยาบาลยอมสอนเพศศึกษาได้ดีกว่าครูเป็นอันดับสุดท้าย มีค่าความสำคัญ ๒๘๓.๘๐ เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา อยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ มีค่าความสำคัญ ๓๔๑.๒๔

๒.๔ ความคิดเห็นของนักเรียน ในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียน เห็นว่าควรเริ่มสอนเพศศึกษา ตั้งแต่ชั้นมัธยมตอนต้นเป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๔๓๑.๓๕ และเห็นว่า การจัดบทเรียน ในเรื่องเพศศึกษา ถ้าเป็นไปได้ควรจะทำเอาไว้อสอนในโอกาสที่ครู และนักเรียนคุ้นเคยกันดีแล้ว เช่น เหมอมกลาง หรือเหมอมปลาย เป็นต้น เป็นอันดับสุดท้าย มีค่าความสำคัญ ๑๙๖.๒๒ เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่า นักเรียน มีความคิดเห็นในเรื่อง การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษาอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ มีค่าความสำคัญ ๓๐๕.๘๖

๒.๕ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเพศศึกษาควรใช้ ภาพยนตร์ สไลด์ โทรทัศน์ ภาพถ่าย แผนภูมิ หุ่นจำลองประกอบการสอนเป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๔๕๐.๒๓ และนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเพศศึกษาควรสอนเป็นรายบุคคล

จะได้ผลดีกว่าการสอนทั้งชั้น เป็นอันดับสุดท้าย มีความสำคัญ ๒๕๕.๕๐ เมื่อพิจารณาค่าความสำคัญโดยเฉลี่ย พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเรื่อง วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผล อยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วย มีความสำคัญ ๓๔๔.๒๕

๓. ผลการศึกษาเรื่องแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียน พบว่า

- ๓.๑ นักเรียน ร้อยละ ๔๑.๕๐ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์
จัดเป็นอันดับ ๑
- ๓.๒ นักเรียน ร้อยละ ๓๗.๔๔ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากเพื่อน
จัดเป็นอันดับ ๒
- ๓.๓ นักเรียน ร้อยละ ๕๖.๐๗ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากภาพยนตร์
จัดเป็นอันดับ ๓
- ๓.๔ นักเรียน ร้อยละ ๕๔.๗๕ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหนังสืออื่น ๆ
จัดเป็นอันดับ ๔
- ๓.๕ นักเรียน ร้อยละ ๕๑.๒๑ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากโทรทัศน์
จัดเป็นอันดับ ๕
- ๓.๖ นักเรียน ร้อยละ ๕๐.๕๕ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจาก ครู - อาจารย์ -
จัดเป็นอันดับ ๖
- ๓.๗ นักเรียน ร้อยละ ๔๕.๒๓ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากวิทยุ
จัดเป็นอันดับ ๗
- ๓.๘ นักเรียน ร้อยละ ๓๕.๕๖ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากแผ่นภาพ โฆษณา
จัดเป็นอันดับ ๘
- ๓.๙ นักเรียน ร้อยละ ๒๓.๑๔ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากแพทย์
จัดเป็นอันดับ ๙

- ๓.๑๐ นักเรียน ร้อยละ ๑๗.๘๘ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจาก บิดา - มารดา
จัดเป็นอันดับ ๑๐
- ๓.๑๑ นักเรียน ร้อยละ ๖.๘๘ ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากญาติ
จัดเป็นอันดับ ๑๑
- ๓.๑๒ นักเรียน ร้อยละ ๖.๘๐ ไม่เคยได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาเลย

อภิปรายผล (Discussion)

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ นำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรี มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยมีค่าความสำคัญ ๓๔๕.๘๖ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรี จะมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

๑.๑ ในปัจจุบันนี้ได้มีการตื่นตัว มีการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา อยู่เสมอ ๆ ว่าเราควรจะให้เด็กเรียนเรื่องเพศศึกษาหรือไม่ จะจัดกันอย่างไร ให้ใครสอน ฉะนั้นเรื่องเพศศึกษาจึงแทรกซึมเข้าไปในความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน

๑.๒ เรื่องเพศในสังคมไทยถือเป็นเรื่องเร้นลับต้องปกปิดกันมานาน ใครจะพูดกล่าวถึงไม่ได้ ถ้าเด็กคนใดมีความสงสัยแคลงใจในเรื่องเพศจะต้องเก็บไว้ในใจ จะศึกษาได้จากใครก็ไม่กล้า เพราะถามที่ไรผู้ถูกถามก็มักจะหาว่าผู้ถามเป็นคนหยาบคาย แก่แตก บางคนก็เลี้ยงคอบอย่างผิด ๆ บางคนก็ปฏิเสธที่จะตอบ เด็กมักจะได้ยินคำตอบว่า อย่าเพิ่งรู้เลยไว้ให้ถึงวัยนั้น ๆ แล้วค่อยรู้เอง การที่ผู้ใหญ่ปกปิดในเรื่องเพศแก่เด็ก ทำให้เด็กเกิดความเข้าใจผิดและหลงเชื่อในสิ่งที่ผิดตลอดมา เมื่อเด็กโตขึ้นได้ศึกษาความจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น ทำให้เด็กเกิด

ความซัดแย้งในใจว่าความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้นคืออะไรกันแน่ เมื่อเป็นเช่นนี้เด็กในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยอยากรู้อยากเห็น อยากรู้อะไร ก็ต้องการจะทราบความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศ

๑.๓ ลักษณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งอยู่ในระยะวัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความอยากรู้อยากเห็น เริ่มสนใจ และมีเพื่อนต่างเพศ และถือเป็นเรื่องสำคัญ เด็กในวัยนี้จะสนใจการปรับปรุงตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติตนต่อเพศตรงกันข้าม การเลือกคบเพื่อนต่างเพศ (สุชา-จันทร์แอม, ๒๕๑๖ : ๕๕) เมื่อนักเรียนมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ ฉะนั้นจึงอยากจะเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

๑.๔ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยม นิมิตรกุล (นิยม นิมิตรกุล, ๒๕๑๔ : ๔๔) ซึ่งได้ศึกษา เรื่องทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนสาธิตส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ซึ่งพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิเชฐ ศรีวรกุล (พิเชฐ ศรีวรกุล, ๒๕๑๔ : ๗๖) ซึ่งศึกษาเรื่องทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สාරัญ เพชรจอม (สාරัญ เพชรจอม, ๒๕๑๔ : ๗๗) ซึ่งศึกษาเรื่องทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนราษฎร์ส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ซึ่งพบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษาเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ยังพบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีที่สุดในเรื่องการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่มีอันตรายแต่อย่างใด มีค่าความสำคัญสูงสุด ๔๔๕.๕๕ ทัศนคติของนักเรียนในข้อนี้ชี้ให้เห็นชัดว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมานี้ เป็นผลทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในจังหวัดชลบุรี มีทัศนคติที่คัดค้านการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

๒. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน โดยนักเรียนชายมีทัศนคติที่ดีกว่าทัศนคติของนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่าทัศนคติของนักเรียนหญิง] การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามคำกล่าวของ วิศิษฐ์ วังวิญญู (วิศิษฐ์ วังวิญญู, ๒๕๑๔ : ๔) กล่าวว่า เรื่องเพศเด็กหญิงกับเด็กชายจะมีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน ตั้งแต่เรื่องสรีระไปจนถึงเรื่องทัศนคติ ผลการวิจัยยังพบว่า นักเรียนชายมีทัศนคติดีกว่านักเรียนหญิงในการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา [ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การอบรมสั่งสอนในบ้านและโรงเรียนของเด็กหญิง ถูกอบรมให้เป็นคนสงบเสงี่ยม สุภาพ เรียบร้อย อ่อนหวาน และจะต้องรักษาวนลงวนตัว และไม่ควรมีปะ หรือไปไหนกับชายตามลำพัง ส่วนชายไทยนั้น การอบรมสั่งสอนในบ้าน พ่อแม่ไม่เคร่งครัดเหมือนหญิง ทำให้ชายมีความเปิดเผยในการที่จะพูดถึงเรื่องเพศมากกว่าเพศหญิง] (เลิศพร ภาวะสกุล, ๒๕๑๖ : ๑๒) นอกจากนี้ผลงานวิจัยในครั้งนี้นี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยม นิมิตระกุล (นิยม นิมิตระกุล, ๒๕๑๔ : ๔๘) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนสาธิตส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ซึ่งพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน โดยนักเรียนชาย มีทัศนคติที่ดีกว่านักเรียนหญิง ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ เป็นผลทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

๓. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนมีปัญหามีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนไม่มีปัญหา

ผลที่ได้จากการวิจัยในชั้นนี้ แสดงให้เห็นว่า สภาพชุมชนที่นักเรียนอาศัยไม่มีอิทธิพลที่จะทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า อิทธิพลของสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ ซึ่งได้เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศกันอย่างกว้างขวาง ทำให้นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน ดังที่คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน (๒ ตุลาคม ๒๕๑๔) กล่าวว่า ปัจจุบันได้มีสิ่งพิมพ์ หนังสือพิมพ์ บางฉบับ ตีพิมพ์ โฆษณา ตอบปัญหาทางเพศกันอย่างกว้างขวาง (สยามรัฐ, ๒๕๑๔ : ๑) ทั้งนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยในครั้งนีที่ว่า เด็กได้รับความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์เป็นอันดับที่ ๑

ด้วยเหตุทั้งกล่าวนี้ เป็นผลทำให้นักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

✓๔. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน แบบปล่อยปละละเลย มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันจะมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เนื่องจากในสภาพปัจจุบัน สังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก และมีตัวแทนของการถ่ายทอดกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (Socialization) อื่น ๆ เช่น กลุ่มเพื่อน โรงเรียน มหาวิทยาลัย สื่อมวลชน และกลุ่มอื่น ๆ ในสังคม ซึ่งเด็กจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับด้วย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งเป็นเด็กวัยรุ่นกำลังเป็นวัยที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลงในตัวเอง มีความอยากรู้ อยากรูเห็น ดังนั้นอิทธิพลของครอบครัวจึงล้นน้อยลง (ชลสิทธิ์ ภาวะสกุล, ๒๕๑๖ : ๔) อีกประการหนึ่ง ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน บิดามารคานักเรียนส่วนมากจำเป็นต้องทำงานนอกบ้าน เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่รัดตัวจึงทำให้ไม่มีเวลาดูแลอบรมบุตรหลานมากนัก]

งานวิจัยเรื่องการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักเรียนต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาหรือไม่นั้น สำราญ เพชรจอม (สำราญ เพชรจอม, ๒๕๑๔ : ๔๒) ได้เคยทำการศึกษาว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบคาดหวังจากเด็ก

จะมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ ปรากฏว่าการอบรมทั้ง ๓ แบบ ไม่มีอิทธิพลที่จะทำให้ทัศนคติของนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี ถึงแม้ว่าจะเป็นแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างจาก สาราญ เพชรจอม

จากเหตุผลดังที่กล่าวมานี้ จึงเป็นผลทำให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

๕. ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

๕.๑ เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรจะจัดสอนเพศศึกษา เพื่อให้มีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศที่จะต้องให้เกียรติ ให้ความอบอุ่น ความเป็นคุณ ความสงสาร เมตตาปราณี และการเข้าใจกันและกัน ตลอดจนมารยาทในสังคมที่จะต้องปฏิบัติต่อกันเป็นอันดีหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๘๓.๒๕ สาเหตุที่นักเรียนมีความคิดเห็น เห็นด้วย กับข้อนี้มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่สนใจเพศตรงข้าม อยากมีเพื่อนต่างเพศ จึงอยากจะเรียนรู้ถึงกิจกรรมารยาทที่ตนจะต้องปฏิบัติแก่เพศตรงข้าม เพื่อให้เพื่อนต่างเพศพึงพอใจ และยอมรับตนเองมากที่สุด

๕.๒ ความคิดเห็นในเรื่องหลักสูตรเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ควรสอนเรื่อง มารยาท ศีลธรรม จรรยา อันควรประพฤติของชายหญิงในการคบหาสมาคมเป็นอันดีหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๘๖.๒๕ สาเหตุที่นักเรียน เห็นด้วยมากที่สุดข้อนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะดังที่กล่าวในข้อ ๕.๑ ว่า นักเรียนในวัยนี้ เป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ อยากมีเพื่อนต่างเพศ จึงอยากจะเรียนรู้ มารยาทต่าง ๆ ในการที่จะปฏิบัติตนให้เป็นที่พึงพอใจต่อเพศตรงข้าม

๕.๓ ความคิดเห็นในเรื่องผู้สอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ครูควรเป็นผู้สอนเพศศึกษามากที่สุด มีค่าความสำคัญ ๘๓.๒๕) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เทพนม เมืองแมน (เทพนม เมืองแมน, ๒๕๑๔ : ๑๓) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักเรียนไทยต่อการสอนวิชาเพศศึกษาและประชากรศึกษาในโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนให้ข้อ เสนอแนะว่าครูควรจะเป็นผู้สอนเพศศึกษามากที่สุด [เหตุที่นักเรียนเห็นด้วยกับข้อนี้มากที่สุด

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อเด็กโตขึ้นเด็กจะได้รับความใกล้ชิดจากพ่อแม่ลดลง เด็กจำเป็นต้องเข้าโรงเรียน พ่อแม่ส่วนมากมอบภาระการสั่งสอนอบรมเลี้ยงดูลูกให้กับครูโดยสิ้นเชิง ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการอบรมสั่งสอนเด็ก อีกประการหนึ่งในการรับรู้ลึกของคนไทยนั้นถือว่าครูเป็นบุคคลที่สำคัญ และมีสถานะภาพสูงมาก เด็กบางคนจะเชื่อฟังครูมากกว่าพ่อแม่ของตนเอง ฉะนั้นนักเรียนโดยส่วนรวมจึงมอบความไว้วางใจให้กับครูในการสอนเพศศึกษา]

๕.๔ ความคิดเห็นของนักเรียนในเรื่องการจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา พบว่า นักเรียนเห็นว่าควร เริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๔๓๑.๓๕] ผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เทพนม เมืองแมน (เทพนม เมืองแมน, ๒๕๑๘ : ๑๓) ซึ่งศึกษาเรื่อง ทัศนคติของนักเรียนไทยต่อการสอนเพศศึกษาและประชากรศึกษาในโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า นักเรียน ๕๒% เสนอแนะว่า ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๕.๕ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ในเรื่องวิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผล พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสอนเพศศึกษาควรใช้ ภาพยนตร์ สไลด์ โทรทัศน์ ภาพถ่าย แผนภูมิ หุ่นจำลองประกอบการสอนเป็นอันดับหนึ่ง มีค่าความสำคัญ ๔๕๐.๖๓ เหตุที่นักเรียนเห็นด้วยกับข้อนี้มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่านักเรียนเห็นความสำคัญของวัสดุทัศนูปกรณ์ว่าจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศศึกษาได้ง่ายขึ้น

๖. การสำรวจแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษา พบว่า หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งที่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่นักเรียนมากที่สุด กล่าวคือ นักเรียน ๘๑.๕๐% ได้รับความรู้เรื่องการศึกษาจากหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้เนื่องจาก หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่นักเรียนอ่านได้ง่าย และหนังสือพิมพ์ก่อนการปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน (๒ ตุลาคม ๒๕๑๕) หลายฉบับได้เสนอความรู้เรื่องเพศกันอย่างแพร่หลาย จึงทำให้นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

๑. ด้านการศึกษา

๑.๑ ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาล

๑.๒ ควรแยกสอนวิชาเพศศึกษาออกมาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

/ ๑.๓ วิชาเพศศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาควรจัดให้เป็นวิชาเลือก

/ ๑.๔ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการ ควรสนับสนุนการสอนเพศศึกษา

โดยจัดครูอบรมเพศศึกษา

๑.๕ สถาบันฝึกหัดครู ควรจัดสอนวิชาเพศศึกษาเพื่อเตรียมครู

/ ๑.๖ ควรจัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ เช่น หนังสือแบบเรียน การเขียนบทความที่เกี่ยวกับเพศศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการ เรียนและการสอนเพศศึกษา

๑.๗ ควรจัดตั้งสมาคมความรู้เรื่องเพศศึกษาแห่งประเทศไทย เพื่อจะได้เผยแพร่ความรู้ให้แก่ประชาชนโดยทั่วไป ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

/ ๑.๘ โรงเรียนควรปรับปรุงโครงการแนะแนวให้เอื้อต่อวิชาเพศศึกษา และมีการประสานสัมพันธ์กัน

๒. ด้านวิจัย

๒.๑ ควรจะได้มีการวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครอง ครู และนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

๒.๒ ควรจะได้มีการวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

๒.๓ ควรจะได้มีการวิจัยองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทัศนคติของนักเรียน เช่น ญาติ พี่น้อง เพื่อน ครู ฐานะทางเศรษฐกิจ เพื่อจะได้ทราบว่าสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักเรียนหรือไม่ เพียงใด

๒.๔ ควรจะได้ชักกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่นับถือศาสนาต่างกัน.

๒.๕ เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรม
 เลี้ยงดูต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า
 ผู้วิจัยไม่ได้ทดสอบคะแนนของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบว่า มีความแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ฉะนั้นสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยในเรื่องนี้ต่อไป ควรจะได้ออกสอบ
 คะแนนของนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 หรือไม่

๒.๖ เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเปรียบเทียบนักเรียนที่อาศัยอยู่ใน
 สภาพชุมชนที่มีปัญหาตั้งแต่ ๓ สถานขึ้นไปกับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่มีปัญหา
 ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนมีปัญหามีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอน
 เพศศึกษาไม่แตกต่างกับทัศนคติของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนไม่มีปัญหา ฉะนั้นสำหรับผู้
 จะวิจัยในเรื่องนี้ต่อไปควร จะเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่มีปัญหา
 ตั้งแต่ ๕ สถานขึ้นไป กับนักเรียนที่อาศัยอยู่ในสภาพชุมชนที่ไม่มีปัญหา

บรรณานุกรม

- ✓ คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา การปฏิรูปการศึกษา วัฒนาพานิช ๒๕๑๘, ๒๕๔ หน้า.
- ✓/ ชลิต แนวพนิช "เพศศึกษา ข้อเสนอจากออสเตรเลีย" วิทยาสาร ๒๕ : ๒๗ - ๓๐, เมษายน ๒๕๑๖.
- ชวน กลีกร ความคิดเห็นของครูใหญ่ประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีต่อการสอนเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๕, ๗๗ หน้า.
- ชูศรี หลักเพชร ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองที่ วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๗ : ๑๐๑ หน้า.
- ✓/ เต็มสิริ บุญยสิงห์ "เพศศึกษาวิชาชื่อไม่เพราะ" จุดยืนและทิศทางการศึกษาไทย หน้า ๑๔๘ - ๑๕๓, วัฒนาพานิช ๒๕๑๘.
- ✓/ เกชา สุขารมณ "เพศศึกษา" สยาม ๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๘ หน้า ๕.
- ✓/ เทพนม เมืองแมน "ทัศนคตินักเรียนไทยต่อการสอนเพศศึกษาและประชากรศึกษาในโรงเรียน" เพศศึกษาและปรัชญา ๔๔ : ๑๓ - ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๘.
- X/ นันทวัน สุชาโต "ความสัมพันธ์ของเยาวชนเกี่ยวกับเพศ ความรักและการแต่งงาน" เยาวชนไทย หน้า ๑๑๗ - ๑๓๗ สถาบันวิจัยทางสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๖.
- ✓/ นิยม ฉิมตระกูล การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๘, ๕๕ หน้า.
- X/ นวลศิริ เป่าโรหิตย์ และคนอื่น ๆ จิตวิทยาพัฒนาการ โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๕, ๒๕๘ หน้า.
- นวลศิริ เป่าโรหิตย์ และคนอื่น ๆ สุขภาพจิตและการปรับอารมณ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๒๕๑๗, ๑๔๕ หน้า.

- บรรเทา อุทัยทัศน์ ความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔,
๑๔๔ หน้า.
- พิเชษฐ ศรีวรกุล การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมปีที่ ๓ ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลางที่มีต่อ
การที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ๒๕๑๔, ๕๐ หน้า.
- เลิศพร ภาวะสกุล "การอบรมระเบียบสังคมของเยาวชนในประเทศไทย" เยาวชนไทย
หน้า ๑ - ๑๗ สถาบันวิจัยทางสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๖.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา ตันติรัตนานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช
๒๕๑๕, ๒๕๔ หน้า.
- วิศิษฐ์ วัชวิญญู วัยรุ่นกับบิดาทางเพศ สำนักพิมพ์เคล็ดไทย ๒๕๑๔, ๑๐๐ หน้า.
- ศิริพร หลิมศิริวงศ์ บิดาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๑๑, ๒๕๐ หน้า.
- X สรรค์ ศรีเพ็ญ ความรักและกามารมณ์ในวัยเด็ก สนิทพันธ์การพิมพ์ ๒๕๑๔, ๓๕๒ หน้า.
- สมพงษ์ ทิรพัฒน์ ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดูความเชื่อมั่นในตนเองและความรู้สึก
รับผิดชอบ วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
๒๕๑๗, ๕๔ หน้า.
- สาธิตานสุข, กระหวง กองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ รายงานสถิติผู้ป่วยกามโรค
พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔
- X สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม จิตวิทยาวัยรุ่น แพทย์พิทยา ๒๕๑๖, ๒๖๔ หน้า.
- สุชาติ โสภประยูร "การสอนเพศศึกษา" ศูนย์ศึกษา ๑๖ : ๓๑ - ๔๐ เมษายน ๒๕๑๒.
- สุรางค์ศรี เป่าสวัสดิ์ ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนรัฐบาล ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีต่อการสอนเพศศึกษา วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓, ๒๗๒ หน้า.

สุรินทร์ สรสิริ "เพศศึกษา" วิทยากรย์ ๓๓ : ๒๘ - ๓๘, สิงหาคม ๒๕๑๗.

/ เสนอ อินทรสุขศรี "เพศศึกษา" วิทยาสาร ๑ : ๒๒ - ๒๘, ๒๕.๓.๗๐,

๑ มกราคม ๒๕๐๘, ๒ : ๒๒ - ๒๗, ๖ : ๔ - ๑๕, ๘ มกราคม ๒๕๐๘.

X/ สำราญ เพชรจณม การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนราษฎร์ที่มีต่อ
การที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๒๕๑๘, ๘๔ หน้า.

"ทาม น.ส.พ. ทอมบัญญัติทางเพศเป็นขอเกิดอาชญากรรม สยามรัฐ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๘,
หน้า ๑, ๘.

/ Barny, S.J., Jean, A Study in Attitude Change, Cornell Thailand Project,
7 : 56, May, 1969.

/ Berry, Mildred E., "Sex Education in Dade County Public Secondary Schools",
Dissertation Abstracts International, Vol. 35, No.7 : 4118 - A,
January, 1975.

Best, Jonh W., Research in Education, Prentice - Hall Englewood Cliffs,
New Jorsey, 1959, 320 pp.

Corrie, Lee Warren, "Source and Accuracy of Colledge Student's Sex
Knowledge", The Journal of School Health, Vol 34, No. 73 : 588,
March, 1969.

Edwards, Allen Louis, Statistical Analysis, Rinchart Company, Inc.,
New York, 1958, 238 pp.

El Gaway, Farah Henna, "A Study of the Personal Problems of United Arab
Republic High School Adolescents with Implications for the Graduate
Establishment of a Guidance Program", Dissertation Abstracts
International, Vol. 30, No.3 : 3711 - A, September, 1969.

Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education,
McGraw - Hill Book Company, New York, 1966, 446 pp.

X Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, David McKay
Company, Inc., New York, 1966, 491 pp.

- Good, Carter V., Dictionary of Education, McGraw - Hill Book Company, New York, 1973, 681 pp.
- Hosteller, David Kichen, "An Analysis of the Differences in Selected Attitudes and Values of the College Students in the Eastern and Southern part of the United States" Dissertation Abstracts International, Vol.27, No. 1 : 126 - A, July, 1966.
- Kilander, H, Frederick, Sex Education in the Schools, The MacMillan Company, London, 1970, 435 pp.
- Lowing, Lawrence Francis, "Expressed Needs and Interests as a Basic of Sex Education for Ninth Grade Students", Dissertation Abstracts International, Vol. 32, No. 12 : 6685 - A, June, 1972.
- Ponpian, Helen Kilmer, "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in Elementary School with and Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of their Attitude and these of their Parents and Teachers", Dissertation Abstracts International, Vol. 30, No.9 : 3711 - A, March, 1970.
- Segal, Zev, "A Comparison of Sex Education Attitudes of Graduate Students in Elementary Education and Graduate Students in Secondary Education", Dissertation Abstracts International, Vol.24, No.2 : 708, August, 1963.
- Shipman, Gordon, "The Psychodynamics of Sex Education", The Journal of School Health, Vol.39, No.4 : 491, October, 1969.
- Tyler, Leona E., The Psychology of Human Difference, Meredith Publishing Co., New York, 1965, 462 pp.
- X Warren R. Johnson, and Margaret Schutt, "Sex Education Attitude of School Administrations and School Board Members" The Journal of School Health, Vol. 41, No.6 : 64 - 67, February, 1966.
- X Winner, B.J., Statistical Principles in Experimental Design, McGraw - Hill Book Company Inc., New York, 1962, 672 pp.

חברתנו

ภาคผนวก ก.

คำอ่านฯลฯ

คำอ่านจากจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามตอนที่ ๒ ที่ค้นคิดให้มติดอกการจักให้มีการสอน

เพศศึกษา

ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
๑	๖.๘๓๘๖	๘	๕.๐๖๒๓	๑๗	๓.๘๐๐๗	๒๕	๔.๗๔๔๑	๓๓	๘.๖๑๐๒
๒	๒.๓๖๘๗	๑๐	๒.๗๑๗๗	๑๘	๖.๐๑๐๗	๒๖	๓.๐๐๐๐	๓๔	๒.๓๒๓๒
๓	๕.๓๑๐๓	๑๑	๕.๗๒๐๗	๑๙	๒.๗๕๕๕	๒๗	๖.๓๖๖๔	๓๕	๘.๓๔๐๘
๔	๔.๔๗๑๔	๑๒	๖.๕๖๗๑	๒๐	๘.๐๕๕๕	๒๘	๒.๘๐๘๑	๓๖	๖.๓๔๕๕
๕	๘.๘๒๕๔	๑๓	๗.๒๕๕๕	๒๑	๕.๘๓๓๗	๒๙	๗.๕๕๑๓	๓๗	๗.๕๕๕๗
๖	๕.๘๕๑๕	๑๔	๗.๕๐๐๓	๒๒	๒.๑๕๒๗	๓๐	๗.๓๑๔๐	๓๘	๓.๘๕๕๓
๗	๕.๐๓๕๐	๑๕	๓.๓๖๑๔	๒๓	๗.๒๕๘๘	๓๑	๘.๑๕๖๕	๓๙	๗.๘๕๒๗
๘	๒.๗๑๗๗	๑๖	๔.๓๒๒๕	๒๔	๔.๒๑๓๒	๓๒	๘.๕๕๒๑	๔๐	๖.๕๕๕๕

คำอ่านจากแจ่มเป็นรายชื่อของแบบสอบตามตอนที่ ๓ ความถี่เห็นของนักเรียนที่มีต่อ
การจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ข้อที่	t	ข้อที่	t	ข้อที่	t
๑	๒.๓๘๐	๒๐	๒.๘๘๘๕	๓๙	๔.๑๓๐๕
๒	๓.๘๐๓๓	๒๑	๒.๖๘๘๓	๔๐	๒.๕๓๓๖
๓	๒.๔๔๓๒	๒๒	๔.๘๘๘๘	๔๑	๒.๔๘๓๓
๔	๒.๐๕๑๓	๒๓	๕.๓๒๐๘	๔๒	๒.๓๓๓๙
๕	๔.๐๑๐๓	๒๔	๓.๐๒๕๑	๔๓	๓.๒๐๑๒
๖	๔.๓๕๒๒	๒๕	๒.๑๘๖๖	๔๔	๒.๑๘๕๓
๗	๔.๕๐๘๖	๒๖	๓.๐๕๐๖	๔๕	๔.๐๘๘๒
๘	๒.๒๓๓๕	๒๗	๓.๓๓๘๘	๔๖	๔.๓๘๘๐
๙	๔.๓๑๑๕	๒๘	๒.๓๘๓๕	๔๗	๕.๐๒๒๓
๑๐	๕.๒๑๘๒	๒๙	๒.๕๐๓๘	๔๘	๔.๔๘๑๘
๑๑	๓.๑๓๑๓	๓๐	๒.๐๘๘๑	๔๙	๔.๓๒๑๓
๑๒	๓.๘๑๘๘	๓๑	๒.๘๘๐๘	๕๐	๓.๕๒๖๖
๑๓	๖.๕๔๓๙	๓๒	๒.๓๖๐๘	๕๑	๓.๖๓๐๓
๑๔	๒.๘๔๑๒	๓๓	๓.๐๕๔๑	๕๒	๔.๓๔๘๘
๑๕	๓.๘๕๓๖	๓๔	๒.๑๐๘๕	๕๓	๔.๕๒๑๖
๑๖	๕.๘๓๒๐	๓๕	๒.๖๘๔๑	๕๔	๔.๑๓๒๘
๑๗	๒.๖๕๕๕	๓๖	๒.๕๐๓๐	๕๕	๒.๐๓๔๕
๑๘	๔.๐๐๘๘	๓๗	๒.๐๐๐๐	๕๖	๕.๐๓๒๑
๑๙	๓.๓๔๓๒	๓๘	๓.๓๐๐๓	๕๗	๖.๐๓๘๘
				๕๘	๘.๘๖๑๔

คำอ่านจากจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบตามตอน ๔ การอบรมเลี้ยงดู ของพ่อแม่

๕ รูป	t	๕ รูป	t	๕ รูป	t
๑	๓.๓๖๓๘	๑๖	๓.๑๖๐๒	๓๑	๓.๔๔๔๔
๒	๖.๓๘๘๓	๑๗	๔.๓๓๓๖	๓๒	๖.๑๘๖๑
๓	๖.๓๓๐๘	๑๘	๔.๔๔๓๔	๓๓	๓.๑๐๓๘
๔	๓.๓๘๘๒	๑๙	๒.๘๓๐๘	๓๔	๕.๒๐๘๘
๕	๕.๑๕๖๓	๒๐	๖.๕๐๓๖	๓๕	๒.๔๓๖๘
๖	๓.๔๔๐๘	๒๑	๖.๒๘๘๘	๓๖	๕.๘๘๓๐
๗	๓.๑๘๑๘	๒๒	๓.๖๖๓๘	๓๗	๓.๓๔๔๖
๘	๓.๓๘๕๒	๒๓	๓.๔๓๒๕	๓๘	๔.๐๓๘๔
๙	๔.๒๕๖๘	๒๔	๓.๓๖๒๘	๓๙	๖.๓๘๕๒
๑๐	๕.๒๕๘๐	๒๕	๒.๒๔๑๘	๔๐	๕.๐๑๔๖
๑๑	๓.๓๕๐๔	๒๖	๘.๔๐๓๖	๔๑	๒.๖๓๔๘
๑๒	๔.๘๓๓๘	๒๗	๓.๑๐๘๑	๔๒	๒.๘๘๔๑
๑๓	๒.๘๘๓๐	๒๘	๒.๘๐๘๔	๔๓	๓.๓๕๕๒
๑๔	๖.๘๐๓๒	๒๙	๘.๕๓๓๔	๔๔	๔.๑๒๘๘
๑๕	๒.๐๒๒๘	๓๐	๓.๐๑๐๔	๔๕	๒.๕๕๕๘

ภาคผนวก ข.

(เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล)

แบบสอบถาม

ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

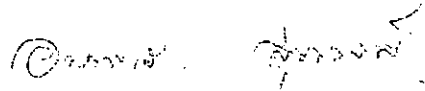
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นักเรียนที่รักทั้งหลาย

เนื่องจากเรื่องเพศศึกษา เป็นเรื่องที่นักวิชาการกำลังโต้แย้งยังหาข้อยุติไม่ได้ว่า จะจัดให้สอนในโรงเรียนไทยหรือไม่ ผู้วิจัยจึงใคร่จะทราบความคิดเห็นของนักเรียนว่ามีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องเพศศึกษา ข้อคิดเห็นของนักเรียนจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่นักวิชาการ ในการวางหลักสูตรเพศศึกษา .

ฉะนั้น ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนได้กรุณากรอกแบบสอบถามไปตามความรู้สึกรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียน นักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ และจะนำคำตอบไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

(น.ส. อาภาพร สุขวางษ์)

นิสิตปริญญาโท (การมัธยมศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถามทั้งหมดมี ๕ ตอน

- ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ ๒ ทักษะที่เกี่ยวกับการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
- ตอนที่ ๔ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง
- ตอนที่ ๕ แหล่งความรู้ เรื่องเพศศึกษา

ต่อไปนี้เป็นแบบสอบถาม

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงบนช่อง หน้าคำตอบ ให้ตรงกับคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้อง

๑. ท่านเพศ ชาย หญิง

๒. สภาพชุมชนในเขตตำบลที่ท่านอาศัยอยู่ในปัจจุบันมีแหล่งต่อไปนี้หรือไม่ ถ้ามีโปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงบนช่อง หน้าข้อความ (ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ ความสภาพตำบลที่ท่านอยู่) กรุณาอ่านคำตอบให้ครบเสียก่อนจึงค่อยตอบคำถาม

โรงภาพยนตร์

สถานเริงรมย์ เช่น โรงแรม บาร์ - ไนท์คลับ สถานอาบ อบ นวด

มีชาวต่างชาติอาศัย หรือ เคยอาศัย หรือมีชาวต่างชาติมาท่องเที่ยว และชาวต่างชาติเหล่านี้ปฏิบัติตนไม่เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย

มีสถานที่ค้าประเวณี

เคยมีข่าวอาชกรรมทางเพศ เช่น ชุมชน คุก ลักพา

ไม่มีสิ่งที่กล่าวข้างต้นเลย

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ให้ละเอียดรอบคอบ และทำความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งก่อนตอบแบบสอบถาม ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓

เพศศึกษา

เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง เป็นการศึกษาที่ให้ความรู้ ความเข้าใจถึงความแตกต่างและการเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้อย่างดีทั้งในระหว่าง เพศเดียวกันและ เพศตรงข้าม รู้จักรักตนเอง และเพื่อนมนุษย์ มีมารยาทหรือพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและสังคมยอมรับ รู้จักเล็งดูคุ้มครองอย่างฉลาด และสามารถใช้ชีวิตสมรสได้อย่างเป็นสุข ดังนั้นการจักสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

๑. ความหมายและความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อแม่ และชีวิตครอบครัว
๒. การรู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักเคารพนับถือบุคคลอื่นซึ่งจะทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบในครอบครัว
๓. เรื่องเพศของมนุษย์เป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนควรรู้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอายหรือเป็นเรื่องที่ผิด
๔. พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับสังคม ศีลธรรมจรรยา และศาสนาอีกด้วย
๕. โทษและอันตรายจากการประพฤตินอกทางเพศของเด็กชายและเด็กหญิง เช่น การมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การรั้กดูถูก เป็นต้น
๖. กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายและเพศหญิง
๗. มารยาท ศีลธรรมจรรยา อันควรประพฤติของชายหญิงในการคบหาสมาคมในสังคม
๘. ปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การฉันทันเปื่อยก การมีระดู การสำเร็จความใคร่ เป็นต้น
๙. กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี และศีลธรรมจรรยาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง การรั้กดูถูก การสมรสนอกกฎหมาย ปัญหาโสเภณี เป็นต้น

- ๑๐. พันธุกรรมของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่าง ๆ ที่พ่อแม่ถ่ายทอดไปยังบุตรหลาน
- ๑๑. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก และการปฏิบัติตัวของมารดา

ภายหลังการคลอด

- ๑๒. ปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว
- ๑๓. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกามโรค วิธีป้องกันและรักษากามโรค

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

"เพศศึกษา" มีความหมายโดยทั่วไป ดังที่ท่านได้อ่านในหน้า ๒ - ๓ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อ เพียงข้อใดข้อหนึ่งตามความรู้สึก และความคิดเห็นของท่าน ลงในช่องหลังข้อความแต่ละข้อ

ตัวอย่างการตอบ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(๐) เพศศึกษาเป็นเรื่องลามกอนาจาร		✓			
(๐๐) เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับการท้วม			✓		

ต่อไปนี้เป็นแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑. เพศศึกษาจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีบุคลิกภาพ และความเจริญเติบโตที่ดี สิ่งเหล่านี้จะช่วย นักเรียนมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	✓				
๒. เพศศึกษาจะช่วยปลูกฝังให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดี ต่อเพศตรงข้าม	✓				
๓. การจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควร เป็นการ เพิ่มปัญหาเรื่องเพศให้มากยิ่งขึ้น	✓				
๔. เพศศึกษาจะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและ พฤติกรรมระหว่างเพศ	✓				
๕. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจ เรื่องเพศ สามารถควบคุมแรงก้นหรืออารมณ์ ทางเพศและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้เหมาะสม	✓				
๖. การเรียนรู้เรื่องเพศทำให้ชีวิตอุปสรรคและ วัฒนธรรมของไทย	✓				
๗. การได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาทำให้นักเรียน รู้จักคิดพิจารณาตัดสินใจ และเลือกแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับทางเพศได้อย่างถูกต้อง	✓				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๘. คนที่มีความรู้ และความเข้าใจในเรื่องเพศ จะมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ และชีวิตครอบครัว	✓				
๙. การได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาจะทำให้นักเรียน ประพฤติผิดได้ง่าย อย่างที่กล่าวว่าเป็นการ ชี้โพรงให้กระรอก	✓				
๑๐. คนที่มีสุขภาพ สวัสดิภาพและมีมนุษยสัมพันธ์ เป็นผู้ที่มีความรู้ทางเพศศึกษาก็					
๑๑. เพศศึกษาเป็นวิชาที่ไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร	✓				
๑๒. เรื่องเพศ เป็นเรื่องที่นักเรียนเรียนรู้ได้เอง ตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องมีการสอน	✓				
๑๓. ควรมีการเรียนการสอนเพศศึกษาอย่างเปิดเผย					
๑๔. ในปัจจุบันสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องนำเพศศึกษา มาสอนในโรงเรียนได้แล้ว					
๑๕. การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโหล ไม่ควรกล่าวถึง	✓				
๑๖. อาชญากรรมทางเพศเกิดขึ้นเนื่องจากบุคคล ไม่รู้เรื่องเพศศึกษา	✓				
๑๗. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ ก่อนแต่งงานถ้าบุคคลอยู่ในวัยเรียนจะเป็นสาเหตุ ที่ทำให้ต้องออกโรงเรียนกลางคัน	✓				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑๘. เรื่องเพศเป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับเด็ก	✓				
๑๙. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับกามโรคได้	✓				
๒๐. ในปัจจุบันก็มีการสอนเพศศึกษารวมอยู่ในวิชาอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา บ้างแล้ว แต่นักเรียนคิดว่าควรจะจัดให้มีการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น.....					
๒๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษายังไม่มีการอนุญาตให้จะเรียนรู้เรื่องเพศ					
๒๒. การสอนเพศศึกษาช่วยแก้ไขความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดในเรื่องเพศให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปได้	✓				
๒๓. การไม่รู้เรื่องเพศจะเป็นอันตรายต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม	✓				
๒๔. เพศศึกษาที่มีสอดแทรกอยู่ในวิชาต่าง ๆ ในแบบเรียนที่นักเรียนใช้ในปัจจุบันนับว่าเพียงพอกับภาวะการณ์ปัจจุบัน					
๒๕. การที่นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจะช่วยให้ นักเรียนรู้จักเกียรติในการปฏิบัติระหว่างเพศ	✓				
๒๖. การปล่อยให้ นักเรียนชวนหาความรู้ทางเพศด้วยตนเองยอมเป็นอันตราย					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๒๗. การสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนวัยรุ่นจะมีส่วนช่วยทำให้อาชญากรรมทางเพศมีมากขึ้นเพราะว่าเด็กชอบทดลองและอารมณ์รุนแรง					
๒๘. เพศศึกษาจะช่วยแก้ปัญหาข้อสงสัยในเรื่องเพศของนักเรียนได้	✓				
๒๙. การสอนเพศศึกษาเป็นการสนองความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน	✓				
๓๐. การสอนเพศศึกษาจะทำให้เด็กประพฤติผิดทางเพศมากยิ่งขึ้น	✓				
๓๑. การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่มีอันตรายแต่อย่างใด					
๓๒. การที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับเพศตรงข้าม สาเหตุหนึ่งเกิดจากการไม่รู้เรื่องเพศ	✓				
๓๓. เพศศึกษาควรจะเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของพ่อแม่เท่านั้น	✓				
๓๔. การให้ความรู้เรื่องเพศอาจกล่าวได้ว่าเป็นการ "กันไว้ดีกว่าแก้"	✓				

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๓๕. การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาของเด็กวัยรุ่น ในไทยลง	✓				
๓๖. การที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่อง เพศศึกษาจะเป็น การช่วยเร่งเร้าการรวมตัวของ เพศแก่นักเรียน มากยิ่งขึ้น	✓				
๓๗. เขาจะสนใจมากยิ่งขึ้นในเรื่อง เพศศึกษา ยิ่งขึ้นถ้าเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษา	✓				
๓๘. การที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่อง เพศศึกษาอาจ เป็นทางทำให้นักเรียนอยากทดลอง ซึ่งจะมี ผลทำให้เกิดการ "ชิงสุกก่อนห่าม"	✓				
๓๙. นักเรียนหญิงไม่ควร เรียนเรื่อง เพศศึกษา เพราะเป็นเรื่องน่าละอายสำหรับกุลสตรีไทย	✓				
๔๐. เพศศึกษา ควรรู้เฉพาะผู้ใหญ่เท่านั้น					

ตอน ๓ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษา

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑. เพื่อให้มีความเข้าใจถึงความแตกต่างกัน ทั้งทางร่างกายและทางจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้เป็นอย่างดี ทั้งเพศเดียวกัน และต่างเพศ					
๒. เพื่อให้มีความเข้าใจถึงความสัมพันธ์อันดี ระหว่าง ๒ เพศ ที่จะต้องให้เกียรติให้ ความอบอุ่น ความเอ็นดู ความสงสาร เมตตาปราณี และการเข้าใจกันและกัน ตลอดจน มารยาทในสังคมที่จะต้องปฏิบัติต่อกัน					
๓. เพื่อให้มีความเข้าใจถึงความรัก ซึ่งได้แก่ รักตนเอง รักเพศตรงกันข้าม รักเพื่อนมนุษย์ และสังคม					
๔. เพื่อให้มีความเข้าใจถึงวิธีการเตรียมตัวที่จะ รับผิดชอบ เพื่อการดำรงอยู่และความเจริญ ก้าวหน้าของครอบครัวโดยมีการศึกษาเรื่อง การประกอบอาชีพ การสร้างหลักฐานให้มั่นคง เพื่อให้มีความคิดที่ฉลาดเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่ สมบูรณ์ต่อไป					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๕. เพื่อให้มีความเข้าใจถึงการรู้จักเลือกคูครอง การใช้ชีวิตสมรสให้มีความสุข การเพิ่มจำนวน คนในครอบครัว.....					
๖. เพื่อให้มีความเข้าใจถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูลูก หรือเด็กที่อยู่ในความรับผิดชอบที่จะเจริญเติบโต เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต.....					
๗. เพื่อให้มีความเข้าใจถึงวิธีการวางแผนครอบครัว เพื่อให้เหมาะสมกับชีวิตและความเป็นอยู่ของตน.....					
๘. เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศ เช่น การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ อารมณ์ทางเพศ และปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศ.....					
๙. เพื่อให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศของมนุษย์ว่า เป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนควรรู้ ไม่เห็นว่า เป็นเรื่องน่าละอายหรือเป็นเรื่องที่ผิด.....					
๑๐. เพื่อให้มีความเข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์และ สรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายและ เพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
เนื้อหาเพศศึกษา ที่จัดสอนควรประกอบด้วย				๑	
๑๑. เซลและการแบ่งตัวของ เซล					
๑๒. การสืบพันธุ์ของสัตว์ เซลเดี่ยวและหลายเซลล์					
๑๓. การเจริญเติบโตของคนในวัยต่าง ๆ					
๑๔. การเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ เมื่อย่างเข้าสู่วัยหนุ่มสาว					
๑๕. ส่วนประกอบและหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ ทั้งสองเพศ					
๑๖. มารยาท คีลธรรม จรรยา อันควรประพฤติ ของชายหญิงในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน					
๑๗. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงเด็ก					
๑๘. กามโรคและโรคของอวัยวะสืบพันธุ์					
๑๙. ความแตกต่างระหว่างความรักและความใคร่					
๒๐. ความผิดและผลเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ และการแต่งงานแบบชิงสุกก่อนห่าม					
๒๑. การแก้ไขปัญหาทางเพศ					
๒๒. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๒๓. จิตวิทยาวัยรุ่น และปัญหาวัยรุ่น.....					
๒๔. กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีและศีลธรรม จรรยา ที่เกี่ยวกับเพศ เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง การทำแท้ง การสมรสนอก กฎหมาย และปัญหาโสเภณี					
๒๕. การวางแผนครอบครัว การคุมกำเนิด.....					
๒๖. การเลือกคู่ครอง และการแต่งงาน.....					
๒๗. การปรับตัวในชีวิตสมรส.....					
<u>ผู้สอน เพศศึกษา</u>					
๒๘. ผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นนายแพทย์.....					
๒๙. ผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นพยาบาลประจำ โรงเรียน.....					
๓๐. ผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นครู.....					
๓๑. แพทย์หรือพยาบาลยอมสอน เพศศึกษาได้ ดีกว่าครู.....					
๓๒. เพศศึกษาเป็นเรื่องที่ครูทุกคนสอนได้ โดยให้มีการอบรมผู้สอนก่อน.....					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา</u> X					
๓๓. ควร เริ่มสอน เพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาล					
๓๔. ควร เริ่มสอน เพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมต้น					
๓๕. ควร เริ่มสอน เพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมปลาย					
๓๖. ควร เริ่มสอน เพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมตอนต้น					
๓๗. ควร เริ่มสอน เพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมตอนปลาย					
๓๘. ควร เริ่มสอน เพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอุดมศึกษา					
๓๙. ในการ เรียนเพศศึกษานักเรียนชายและ นักเรียนหญิงควร เรียนร่วมกัน					
/ ๔๐. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายควร เรียนร่วมกัน และแยกกันในบาง เนื้อหาตามความเหมาะสม					
/ ๔๑. การจัดทบทเรียนในเรื่อง เพศศึกษาถ้าเป็นไปได้ ควร จะเอาไว้สอนในโอกาสที่ครูและนักเรียน คุ้นเคยกันดีแล้ว เช่น เหม่งกลาง หรือ เหม่งปลาย เป็นต้น					
๔๒. ควร จัดแยกวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๔๓. ควรจัดวิชาเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไป ในวิชาสุขศึกษา					
๔๔. ควรจัดวิชาเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไป ในวิชาวิทยาศาสตร์					
๔๕. ควรจัดวิชาเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไป ในวิชาสังคม					
๔๖. ในการจัดสอนเพศศึกษานั้นควรจะให้เนื้อหา ทางด้านสังคม คีลธรรม และวัฒนธรรม ให้มากกว่า ๆ กับเนื้อหาทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา และอนามัยทางเพศ					
๔๗. ควรจัดให้มีบริการแนะแนวทางด้านเพศ ในโรงเรียน					
๔๘. นักเรียนในโรงเรียนที่มีนักเรียนหญิงชายรวมกัน จะมีความรู้เรื่อง เพศศึกษานักเรียนในโรงเรียน ที่มีเฉพาะนักเรียนชาย หรือเฉพาะนักเรียนหญิง					
วิธีสอน อุปกรณ์ และการวัดผล					
๔๙. การสอนเพศศึกษาไม่ควรสอนแบบใช้ห้อง ประชุมใหญ่บรรยาย					
๕๐. ทางโรงเรียนควรเชิญวิทยากรมาบรรยาย ความรู้เรื่อง เพศศึกษาบ้าง เป็นครั้งคราว					

ข้อควราม	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๕๑. การสอนเพศศึกษาควรสอนเป็นรายบุคคล จะได้ผลดีกว่าการสอนทั้งชั้น					
๕๒. ครูควรพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ที่เกี่ยวข้อง เช่น พาไปหน่วยควบคุมกามโรค นิทรรศการ เพศศึกษา เป็นต้น					
๕๓. การสอนเพศศึกษา ควรเป็นแบบสนทนา อภิปราย					
๕๔. ครูควรแนะนำให้นักเรียนเลือกอ่าน น.ส.พ. วารสาร ที่มีประโยชน์เกี่ยวกับเพศศึกษา					
๕๕. เมื่อเด็กมีปัญหาอยากทราบส่วนตัว ครูต้อง ให้คำตอบเป็นการส่วนตัวเสมอ					
๕๖. ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ภาพยนตร์, สไลด์, โทรทัศน์, ภาพถ่าย, แผนภูมิ, หุ่นจำลอง ประกอบการสอน					
๕๗. ควรจัดให้มีกล่องปัญหาสำหรับใส่คำถามและ ตอบคำถามเกี่ยวกับเพศศึกษา					
๕๘. ควรมีค้ำราเพศศึกษามีไว้ในห้องสมุดเพื่อใช้ สำหรับศึกษาค้นคว้า					
๕๙. ควรมีการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน วิชาเพศศึกษาเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ					

ตอน ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

๑. แบบสอบถามทั้งหมดมี ๔๕ ข้อ ถามเกี่ยวกับความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่
๒. พ่อแม่ที่กล่าวถึงในแบบสอบถาม หมายถึง บุคคลที่ไปอบรมเลี้ยงดูนักเรียนมาเป็นเวลานานที่สุด อาจเป็น พ่อแม่ ลุง ป้า น้า อา พระภิกษุ หรือบุคคลอื่นก็ได้
๓. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนระลึกถึงเหตุการณ์ที่ล่วงมาแล้วว่าพ่อแม่ได้ปฏิบัติต่อเราในลักษณะใด โดยการกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องจริงที่สุด จริงครึ่งเดียว จริงบ้าง ไม่จริงเลย เพียงข้อละ ๑ ช่องเท่านั้น ในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง

ข้อความ	จริงที่สุด	ส่วนมากจริง	จริงครึ่งเดียว	จริงบ้าง	ไม่จริงเลย
(๑) พ่อแม่คอยเอาใจใส่ในของเล่นและกำชับไม่ให้ทำเสียหาย		/			

ต่อไปนี้ เป็นแบบสอบถาม

ข้อความ	จริง ที่สุด	ส่วนมาก จริง	จริง ครึ่ง เดียว	จริง บาง	ไม่จริง เลย
๑. พ่อแม่ปล่อยให้เธอไปเที่ยวไปตามสบายใจ โดยไม่ต้องขออนุญาต					
๒. พ่อแม่แสดงความรัก ให้ความอบอุ่นแก่เธอ อย่าง เป็นกันเอง					
๓. เมื่อเธอกลับจากโรงเรียนไม่ตรงเวลา มักจะถูกตีเตือน					
๔. พ่อแม่ไม่สนใจติดตามเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ของเธอ					
๕. พ่อแม่แบ่งงานให้เธอทำพอ เหมาะกับความสามารถ					
๖. พ่อแม่คอยตักเตือนและควบคุมให้เธอทำการบ้าน และอ่านหนังสือ เป็นประจำ					
๗. พ่อแม่ไม่ค่อยดูแลเวลาเธอเจ็บป่วย					
๘. เมื่อเธอมีปัญหาไปซักถาม พ่อแม่จะยินดีตอบให้ จนเป็นที่เข้าใจ					
๙. เวลาซื้อสิ่งของเครื่องใช้ พ่อแม่มักจะเลือกซื้อ ให้เธอเอง					
๑๐. เธอไปค้างที่อื่น พ่อแม่ก็ไม่สนใจที่จะถามหา เหตุผล					

ข้อความ	จริง ที่สุด	ส่วนมาก จริง	จริง ครึ่งเดียว	จริง บ้าง	ไม่จริง เลย
๑๑. พ่อแม่มอบรับฟังความคิดเห็นของเธอ					
๑๒. พ่อแม่มักแสดงให้เห็นว่าเธอยังเป็นเด็กไม่สามารถ ตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ได้					
๑๓. พ่อแม่ปล่อยให้เธออยู่บนตามลำพังกับพี่ ๆ น้อง ๆ เป็นประจำ					
๑๔. เมื่อเธอทำงานผิดพลาด พ่อแม่มักตักเตือน และให้ข้อภัย					
๑๕. การแสดงการวะ เช่นการไหว้ การพุดจากับ ผู้ใหญ่ ถ้าไม่สุภาพจะถูกตำหนิทุกครั้ง					
๑๖. เมื่อเธอพูดคำหยาบคาย พ่อแม่จะฟังเฉย ไม่ห้ามปรามหรือตักเตือน					
๑๗. เมื่อเกิดการโต้เถียงทะเลาะกันระหว่างพี่น้อง พ่อแม่จะตัดสินอย่างยุติธรรม					
๑๘. พ่อแม่ชอบอ้างเอาคำโบราณมาสั่งสอนเธอ อยู่เสมอ					
๑๙. เธอกับพ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาพูดคุยกัน					
๒๐. พ่อแม่จะชมเชยและให้กำลังใจขณะที่เธอทำงาน					
๒๑. พ่อแม่คอยอบรมสั่งสอนให้เธออยู่ในระเบียบ ที่พ่อแม่ตั้งไว้					

ข้อความ	จริง ที่สุด	ส่วนมาก จริง	จริง ครึ่งเดียว	จริง บ้าง	ไม่จริง เลย
๒๒. เขมมีความรู้สึกว่พ่อแม่ไม่เอาใจใส่เธอ เท่าที่ควร					
๒๓. เธอขอความช่วยเหลือ พ่อแม่จะให้ความร่วมมือ อย่างดีที่สุด					
๒๔. พ่อแม่บังคับให้เธอศึกษานี้ให้สิ้น					
๒๕. พ่อแม่ไม่ค่อยสั่งสอนอบรมเกี่ยวกับความประพฤติ ของเธอ					
๒๖. พ่อแม่คอยอบรมเกี่ยวกับกิริยามรรยาทและ ความประพฤติอยู่เสมอ					
๒๗. เมื่อเธอสอบไล่คะแนนต่ำ พ่อแม่จะตำหนิ หรือตีเธอ					
๒๘. การทะเลาะวิวาทของลูก ๆ พ่อแม่ไม่เอาใจใส่ ปล่อยให้ที่ ๆ น้อง ๆ จัดการกันเอง					
๒๙. ก่อนที่พ่อแม่จะลงโทษเธอ ท่านจะชี้แจง ให้เธอทราบถึงควมผิดก่อนทุกครั้ง					
๓๐. พ่อแม่บังคับให้เธอใส่เสื้อที่มีสีและแบบสุภาพ					
๓๑. พ่อแม่ไม่สนใจว่าเธอจะคบกับใคร					
๓๒. พ่อแม่ให้เธอมีสิทธิในการใช้สิ่งของของครอบครัว ทุกอย่าง					

ข้อความ	จริง ที่สุด	ส่วนมาก จริง	จริง ครึ่ง เดียว	จริง บ้าง	ไม่จริง เลย
๓๓. บางครั้งพ่อแม่หรือเขยย่นตีเธอต่อหน้าคนอื่น ทำให้เธออับอาย					
๓๔. พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาอยู่บ้าน					
๓๕. พ่อแม่คอยแนะนำในเรื่องการแต่งกายของเธอ					
๓๖. บางครั้งพ่อแม่เขยย่นตีเธออย่างไม่มีเหตุผล โดยความผิดนั้นควรจะอภัยกันได้					
๓๗. พ่อแม่ชอบตำหนิติเตียนเธอเมื่อเธอทำความผิดโดยไม่ได้ ตั้งใจ					
๓๘. พ่อแม่เปิดโอกาสให้เธอเลือกสถานที่ที่จะไป พักผ่อนร่วมกับสมาชิกในครอบครัว					
๓๙. พ่อแม่จะคอยปลุกให้ตื่นนอนตามเวลา					
๔๐. พ่อแม่ไม่ค่อยได้ถามทุกข์สุขของเธอ					
๔๑. เวลาโรงเรียนมีงาน พ่อแม่ยินดีให้เธอ มีส่วนร่วมในงานที่โรงเรียนจัด					
๔๒. พ่อแม่จะคอยได้ถามเกี่ยวกับเรื่องการเรียน ของเธออยู่เสมอ					
๔๓. พ่อแม่ไม่ชมเธอเมื่อเธอทำสิ่งที่ถูกต้อง					
๔๔. พ่อแม่เปิดโอกาสให้เธอพูดคุยกับท่านได้ ในทุกเรื่อง					
๔๕. พ่อแม่จะคอยได้ถามเกี่ยวกับเพื่อน ๆ ที่เธอคบ					

ตอน ๕ แบบสำรวจแหล่งความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียน

นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจากแหล่งใดบ้าง จงเขียนเครื่องหมาย ✓
ลงในช่อง ที่กำหนดให้ ตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ กรุณาอ่านคำตอบให้ครบเสียก่อน
จึงค่อยตอบ

- หนังสือพิมพ์
- หนังสืออื่น ๆ
- ภาพยนตร์
- โทรทัศน์
- วิทยุ
- แผนภาพโฆษณา
- บิลบอร์ด
- ญาติ
- ครู อาจารย์
- เพื่อน
- แพทย์
- ไม่เคยได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษา
- อื่น ๆ โปรแกรม